Analyse November 2026

CHILD ABUSE WATCH

MEDIEANALYSE

Kortlægning og analyse af mediernes dækning af seksuelle overgreb mod børn i Danmark

CHILD ABUSE WATCH | Fefeo

Denne rapport er udarbejdet af Fefeo, følger efter overgreb, og Child Abuse Watch.

Forfattere:
- Kirsten Trans
- Carina Charlin Sørensen
- Rikke Bæk Larsen
- Sarah Liv Vangsgaard Winge

Tak til Overskrift, der har udtrukket datagrundlaget.

Copyright © 2026 Fefeo og Child Abuse Watch

Gengivelse af uddrag, herunder figurer, illustrationer og tabeller, må kun ske med tydelig kildehenvisning.

Kontakt: Kirsten Trans / kirsten@fefeo.dk

Vi skal turde at tale om seksuelle overgreb mod børn

Analyse November 2026

UDVALGTE HOVEDFUND

Af medieomtaler i 2025 om overgreb mod børn

25-54 ÅR
er typiske aldre for gernings-personerne

493
børn og unge ofre

25,1 ÅR
er der i snit mellem offer og gerningsperson

Medierne bragte
7 NYHEDER
om dagen om overgreb mod børn

2 præster
er blandt gerning-personerne

Flest ofre var
13 ÅR

55 %
af landets kommuner er omtalt i overgrebssager

ca. **hver 5.**
krænker er fagpersoner

7 ud af 10 af ofrene er løse i medierne

Kun 5 %
af anmeldte seksualforbrydelser rammer medierne

154
Gernings-personer er omtalt

HVER 5.
Offers sag rammer medierne

98,1 %
af gernings-personerne er mænd

13 %
af gernings-personerne er under 18 år

ca. **40 %**
af ofrenes sag rammer medierne

90 %
af dækningen er gerningspersonens alder kendt

CHILD ABUSE WATCH | Fefeo

INDHOLDSFORTEGNELSE

- Forord..... Side 1
- Indledning..... Side 3
- Hvorfor Child Abuse Watch og medieanalysen..... Side 5
- Metode..... Side 7
  - **Det endelige datasæt**..... Side 8
  - **Etiske overvejelser**..... Side 9
- Kort over medieomtaler i Rigsfællesskabet..... Side 12
  - **Danmark**..... Side 12
  - **Grønland**..... Side 14
  - **Færøerne**..... Side 16
- Ofrene i medierne..... Side 17
- Relationen mellem ofre og gerningspersoner..... Side 25
- Gerningspersoner..... Side 29
- Hvilke medier skriver mest om overgreb?..... Side 34
  - **Fokus på grooming**..... Side 37
  - **Fokus på overgrebsmateriale**..... Side 39
- Retlig status i medieomtalerne..... Side 40
- Spørgsmål efter kortlægningen..... Side 44
- Afsluttende kommentarer..... Side 48
- Anbefalinger til medier og videre viden..... Side 49
- Kilder..... Side 51
- Bilag..... Side 52

FORORD

At give børn en stemme uden at gøre dem mere sårbare

Mediernes opgave er at undersøge, afdække og formidle virkeligheden – også de dele, der er svære at tale om, og som er omgærdet af tavshed og tabu. Seksuelle overgreb mod børn kræver offentlig opmærksomhed. Men synlighed er ikke et mål i sig selv. Måden, vi skaber den på, har afgørende betydning.

Hvordan fortæller vi historier, der er nødvendige at fortælle, uden at gøre yderligere skade på dem, det handler om? Det spørgsmål bør stå centralt i journalistikken om seksuelle overgreb mod børn.

I min bog "Mediernes rolle i voldtægtssager" beskæftiger jeg mig med, hvordan mediernes ordvalg, vinkling og fremstilling former vores forståelse af seksuelle overgreb og de mennesker, der er involveret. En central pointe er, at det kræver tværfaglig viden at foretage de rette presseetiske overvejelser i sager om seksuelle overgreb. Det er nødvendigt at forstå sprogets betydning, de psykologiske mekanismer og konsekvenser for de involverede samt sagens juridiske aspekter. Denne samlede forståelse er grundlaget for kvalificerede presseetiske vurderinger.

Det gælder ikke mindst, når journalistikken handler om børn. Børn, der har været udsat for seksuelle overgreb, befinder sig i en særlig sårbar position. De er ofte dybt afhængige af, at andre formidler deres historie og sikrer, at deres perspektiv bliver hørt. De har ikke nødvendigvis selv mulighed for at korrigere en misvisende fremstilling eller sige fra, når offentlighedens interesse bliver en yderligere belastning. De har brug for et talerør, men også for, at dette talerør ikke skader dem yderligere.

Medierne skal kunne gøre barnet synligt uden at gøre det identificerbart og samtidig være bevidste om sprogets betydning. Ord er ikke neutrale. De skaber billeder, placerer ansvar og påvirker vores forståelse af overgrebene.

En sober og oplysende journalistik kan samtidig gøre medieforbrugerne klogere på et komplekst område. Det kan blandt andet ske gennem faktabokse og formidling af viden om overgreb, traumer og retssystemet. På den måde kan journalistikken bidrage til større indsigt og forståelse frem for at forfalde til sensation.

Mediernes ansvar handler også om at se ud over politi- og retsstoffet. En straffesag er ikke nødvendigvis dækkende for barnets oplevelse, og en dom betyder ikke, at konsekvenserne af overgrebet er afsluttet. Vi har brug for journalistik, der også belyser opsporing, hjælp, følgevirkninger og livet efter et overgreb. Ellers risikerer vi at give et ufuldstændigt billede af problemets karakter og omfang. Mediernes prioriteringer handler ikke blot om, hvilke historier der er interessante, men også om, hvilke dele af virkeligheden vi som samfund får øje på.

Derfor er denne rapport vigtig. Den bidrager med et nødvendigt blik på, hvordan seksuelle overgreb mod børn bliver synlige i medierne, hvilke historier der får plads, og hvilke perspektiver der risikerer at forsvinde. Den peger på behovet for en vedvarende og nuanceret journalistisk interesse, der rækker ud over den enkelte straffesag.

Medierne kan skabe indsigt, bryde tavshed og flytte samfundets forståelse. Men med den magt følger et særligt ansvar over for de børn, der har mindst mulighed for selv at bestemme, hvordan deres historie bliver fortalt. Barnet skal være et menneske, hvis værdighed, integritet og ret til beskyttelse respekteres.

Det bør være det grundlæggende etiske udgangspunkt: Vi skal ikke alene spørge, om en historie kan fortælles, men også hvordan den fortælles, og hvilke konsekvenser den kan få for det barn, der ikke selv har valgt at blive en del af den.

Lærke Helene Askholm
Forfatter til bogen “Mediernes rolle i voldtægtssager”, cand. soc. i socialt arbejde med baggrund i journalistik og kommunikation.

INDLEDNING

Seksuelle overgreb mod børn rækker ud over den konkrete forbrydelse. De kan få betydning for barnets trivsel, udvikling, relationer og muligheder over tid, og berører derfor både den enkelte familie og en række samfundsmæssige indsatser. Problemstillingen omfatter ikke alene den strafferetlige behandling, men også forebyggelse, opsporing, beskyttelse, støtte og behandling – og spørgsmålet om, hvordan opmærksomheden på området fastholdes over tid.

For en stor del af offentligheden bliver seksuelle overgreb mod børn synlige gennem medierne. Det er ofte konkrete sager, der bringer emnet frem i den offentlige samtale. En anholdelse, en tiltale, en retssag eller en dom kan skabe opmærksomhed, mens området i andre perioder fylder langt mindre.
Det rejser spørgsmålet om, hvilken forståelse af seksuelle overgreb mod børn, mediedækningen bidrager til. Synliggør den et vedvarende samfundsproblem, eller knytter opmærksomheden sig først og fremmest til de sager, der på et givet tidspunkt har nyhedsværdi? Det er noget af det, vi ønsker at kortlægge med Child Abuse Watch medieanalyse.

I 2025 var der ifølge Rigsadvokaten* 2.950 anmeldelser af seksualforbrydelser begået mod børn under 18 år. involverede 2.194 ofre, hvoraf 847 af børnene var under 13 år. Derudover blev der rejst 2.344 sigtelser ud af de samlede anmeldelser. Alligevel viser analysen her, at medierne kun har dækket 148 unikke sager om seksuelle overgreb mod børn og unge. Hertil er det vigtigt at tilføje, at det ikke er alle overgrebssager, der bliver anmeldt i barndommen, og der vil være et mørketal, der ikke er muligt at regne ind.

I rapporten har vi identificeret at medierne har dækket 148 unikke danske sager ud fra de 2.797 medieomtaler om seksuelle overgreb mod børn og unge. I gennemsnit har der dermed været 7 medieomtaler om dagen og 53 om ugen, men holder vi tallet op mod samlede antal af seksualforbrydelser mod børn, er det altså kun 5,02 % af det samlede antal anmeldelser, og kun 6,3 % af de rejste sigtelser, der har ramt medierne i løbet af 2025.

For barnet har sagen en længere tidslinje end den del, der bliver offentlig. Før en sag bliver kendt, kan der ligge en periode, hvor barnet ikke har fortalt om overgrebet, ikke har haft ord for det, eller hvor mistrivsel ikke er blevet forstået som et muligt tegn.

*Læs om Rigsadvokatens datagrundlag i bilag 1

Når sagen bliver kendt, kan barnet møde kommune, politi, børnehus, sundhedsvæsen og eventuelt domstole. Og når retsforløbet er afsluttet, kan behovet for støtte og behandling fortsætte.

Fefeo arbejder for et kontinuerligt nationalt fokus på seksuelle overgreb mod børn og for at aftabuisere området gennem faglig og etisk forsvarlig formidling. Seksuelle overgreb skal kunne omtales åbent, hvis samfundet skal blive bedre til at forebygge, opspore og handle. Men åbenhed stiller samtidig krav til mediernes dækning ift. sproget og til den måde, mennesker omtales på.

Child Abuse Watch medieanalyse placerer sig i spændingsfeltet mellem de overgreb, der finder sted, og det billede af området, som offentligheden møder gennem medierne. Medieomtale kan ikke bruges som mål for, hvor mange seksuelle overgreb der finder sted i Danmark. Projektet undersøger derfor ikke forekomsten, men hvilke sager der bliver en del af den offentlige fortælling, hvilke dele af sagerne der fremhæves, og hvilke mønstre der kan identificeres i den samlede dækning.

Medieanalysen er et nyt, frivilligt initiativ, som på nuværende tidspunkt drives uden økonomisk støtte. Denne rapport er projektets første udgivelse og markerer begyndelsen på en ambition om løbende at følge og undersøge mediernes dækning af seksuelle overgreb mod børn. Rapporten er den første og eneste af sin slags og udgives den 18. november 2026, som internationalt er markeret som dagen for beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelle overgreb. I 2026 har Europarådet valgt etisk mediedækning af seksuel vold mod børn som årets særlige tema. Det gør datoen til en naturlig ramme for denne første rapport.

Intentionen er, at Child Abuse Watch medieanalyse skal være et fortløbende projekt. Dermed bliver denne rapport ikke tænkt som en afsluttet kortlægning, men som det første bidrag til over tid at skabe et mere systematisk grundlag for at følge, hvordan seksuelle overgreb mod børn bliver en del af den offentlige samtale.

Kirsten Trans
Fefeo

HVORFOR CHILD ABUSE WATCH OG MEDIEANALYSEN?

I oktober 2025 blev Child Abuse Watch oprettet som en tjeneste, der samler nyheder om seksuelle overgreb mod børn. Idéen startede efter, at vi blev bevidste om, at FN's uafhængige ekspert i vold mod kvinder og piger i 2015 opfordrede medlemslandede til at grundlægge et nationalt "femicide watch". Formålet med den systematiske indsamling af data om drab af kvinder er at identificere mangler i nationale love og politikker, samt manglende implementering af forebyggende tiltag. Det var et initiativ, som Center for Voldsforebyggelse greb, og i 2021 startede de tjenesten Femicide Watch, og har siden 2022 udgivet rapporter over femicides i Danmark. Det mente vi også burde gælde for overgrebsområdet.

Selve Child Abuse Watch startede med at dele nyheder om seksuelle overgreb mod børn og unge via Instagram, der stadig er den primære platform. Siden er hjemmesiden childabusewatch.dk oprettet, der samler omtalerne uden om de sociale medier.

Vi besluttede at oprette tjenesten, fordi vi manglede et sted, der samler sager om seksuelle overgreb mod børn. Nyhederne fra danske medier omkring netop overgreb mod børn er sporadiske og fragmenterede, og risikoen ved det er, at offentligheden ikke får et retvisende kendskab til omfanget af seksualforbrydelser mod børn, og derfor ikke har de rette muligheder for at handle derefter.

Medierne kaldes også den fjerde statsmagt og har stor indflydelse på vores samtaler i samfundet. Derfor er det også væsentligt at undersøge og vise, hvordan medierne omtaler seksuelle overgreb mod børn og unge, og om der er noget, der vil kunne være mere hensigtsmæssigt i forebyggelsen, bekæmpelse og hjælpen efterfølgende.

Selvom tjenesten poster flere nyheder om ugen om overgrebssager i medierne, blev det tydeligt, at mange overgrebssager aldrig når dagens lys. Vi indså derfor, at vi måtte anvende dataene på en bredere måde.

Ikke kun for at oplyse om aktuelle sager, men også for at generere viden om det samlede omfang i mediedækningen, der kan have indflydelse på både forebyggelse af overgreb mod børn og hjælp til ofrene og deres pårørende. Derfor har vi indgået i et samarbejde med Fefeo, foreningen for følger efter seksuelle overgreb, for at udarbejde denne medieanalyse, som du sidder med nu.

Sarah Liv Vangsgaard Winge
Child Abuse Watch

METODE

Datagrundlag

Denne rapport bygger på oplysninger fra danske nyhedsmedier, som har omtalt sager om seksuelle overgreb mod børn og unge. Analysen baserer sig på et samlet datasæt fra overvågningstjenesten Overskrift, der er specialiseret i overvågning af danske medier og dansk-relaterede digitale kilder. Overskrift har opsat en række søgetermer i samarbejde med arbejdsgruppen og fundet frem til datamaterialet, som rapporten er baseret på.

Bearbejdningen af data

For at kunne undersøge, hvordan seksuelle overgreb mod børn og unge omtales i danske medier, blev de indsamlede kilder gennemgået og bearbejdet i flere trin.

Første skridt var at sikre, at datasættet kun indeholdt omtaler af seksuelle overgreb mod børn og unge fra 2025. Formålet med denne udvælgelse var at sikre, at analysen bygger på konkrete sager og ikke på generelle omtaler af emnet. Først blev de indsamlede kilder sorteret og afgrænset efter en række faste kriterier, bl.a. at det kun skulle være omtaler fra danske mediehuse.

Derefter blev de resterende kilder gennemgået manuelt med henblik på at identificere konkrete sager og registrere relevante oplysninger om dem. Tabel 1 viser, hvordan antallet af kilder blev reduceret gennem de forskellige trin i udvælgelsesprocessen.

INDSNÆVING AF DATAGRUNDLAGET

TRIN	BESKRIVELSE	ANTAL OBSERVATIONER
1	Oprindeligt medieudtræk baseret på søgestrengen	25.966
2	Observationer fra 2025 med kildetyper	6.816
3	Ekskluderet efter manuel gennemgang	4.019
4	Endeligt datasæt	2.797

Tabel 1: Udvælgelses- og eksklusionsproces (Kilde: Egne beregninger baseret på medieudtræk, 2025.)

DET ENDELIGE DATASÆT

Efter gennemgangen af kilderne blev de relevante sager samlet i det endelige datasæt, som danner grundlag for rapportens analyser.

Datasættet gør det muligt at undersøge mønstre i de sager, der har været omtalt offentligt i 2025. Eksempelvis kan det belyse forhold som ofrenes og gerningspersonernes karakteristika, relationen mellem dem, den geografiske fordeling af sagerne samt sagernes udvikling i retssystemet.

Det er vigtigt at understrege, at rapporten ikke viser alle tilfælde af seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark. Analysen omfatter alene sager, som har været omtalt offentligt i de kilder. Derfor giver resultaterne først og fremmest indsigt i de sager, der er blevet synlige i den offentlige debat og mediedækning. Mange sager kommer aldrig i medierne, og nogle sager får mere opmærksomhed end andre.

Resultaterne skal derfor ikke læses som et samlet billede af alle overgreb mod børn og unge. De giver derimod indsigt i de sager, som har været synlige i den offentlige debat og mediedækning.

Datamaterialet gør det muligt at undersøge mønstre og tendenser på tværs af de identificerede sager. Det gælder blandt andet forhold som ofrenes og gerningspersonernes alder og køn, relationen mellem dem, hvor i landet sagerne har fundet sted, og hvordan sagerne har udviklet sig i retssystemet.

ETISKE OVERVEJELSER

Child Abuse Watch medieanalyse behandler et særligt følsomt område, hvor sagerne omhandler børn udsat for seksuelle overgreb. Det stiller særlige krav til, hvordan oplysninger indsamles, bearbejdes og formidles. Selvom datagrundlaget består af allerede offentliggjorte medieomtaler, er det et centralt etisk princip, at offentliggjorte oplysninger ikke ukritisk gengives eller videreføres i rapporten.

Et grundlæggende hensyn er beskyttelsen af de børn, familier og øvrige involverede, som sagerne vedrører. Rapportens formål er ikke at identificere konkrete personer, men at undersøge mønstre i den offentlige dækning. Derfor nævnes hverken navne på børn, personer som sagen vedrører, eller andre involverede, og oplysninger, der kan føre til genkendelse, udelades så vidt muligt. Det gælder også kombinationer af oplysninger om eksempelvis geografi, familieforhold, skole, profession eller relationer, som tilsammen kan gøre en sag eller en familie genkendelig.

Dette hensyn omfatter også pårørende. En sag om seksuelle overgreb mod et barn kan få betydning for forældre, søskende og andre nære relationer, som ikke selv er genstand for sagen, men som kan blive berørt af offentlig eksponering.

Projektet bygger desuden på et bevidst valg om ikke at anvende fotografier af konkrete personer eller fiktive, fotorealistiske fremstillinger af personer. Der bruges i stedet stregtegninger som illustrationer eller fotografier, der ikke viser børnene tydeligt. Formålet er at undgå, at bestemte ansigter, kroppe eller persontyper kobles direkte til de overgreb og problemstillinger, rapporten belyser.

Sproget er ligeledes en del af de etiske overvejelser. Et barn skal ikke reduceres til rollen som offer. Barnet er et menneske med et liv, relationer og en fremtid, som rækker ud over den konkrete sag. Tilsvarende skal omtalen af den person, der er mistænkt for, tiltalt for eller dømt for et overgreb, afspejle sagens juridiske status. Hvor skyld er fastslået, fastholdes både handlingens alvor og personens ansvar. At søge forståelse for forhold og mekanismer, der kan have betydning for, hvorfor overgreb begås, er ikke det samme som at negligere handlingens alvor eller ansvaret for den.

Endelig har vi taget en række sproglige valg i analysen, som vi overfører til de nyhedseksempler, der inddrages, bl.a for at undgå sensationspræget kommunikation og dermed holde tonen i henhold til de etiske principper.

Som led i denne etiske tilgang beskrives de enkelte forhold som sager, og hvor det er relevant, kan den strafferetlige bestemmelse eller paragraf angives. Rapporten gengiver derimod som udgangspunkt ikke, hvilke konkrete seksuelle handlinger, der er tale om.

Formålet er at kunne beskrive og analysere sagerne uden at reproducere detaljer, som ikke er nødvendige for rapportens formål, og som kan virke krænkende, belastende eller bidrage til genkendelse hos de involverede.

Hvad mener vi med seksuelle overgreb mod børn?

Social- og Boligstyrelsens videnscenter, SISO, definerer et seksuelt overgreb som en handling rettet mod et barn, hvor en voksen, et andet barn eller en ung gennem magt, ansvar eller en opnået tillidsrelation udnytter barnet til seksuelle aktiviteter. Definitionen understreger samtidig, at overgrebet kan skade barnets udvikling, sundhed, relationer og selvbillede.

Seksuelle overgreb kan finde sted både fysisk og digitalt. Social- og Boligstyrelsens videnscenter nævner blandt andet berøringer, deling af intime billeder samt forsøg på eller gennemført penetrering og understreger, at overgreb kan foregå både i den fysiske verden og digitalt. De to former kan også overlappe og indgå i samme forløb.

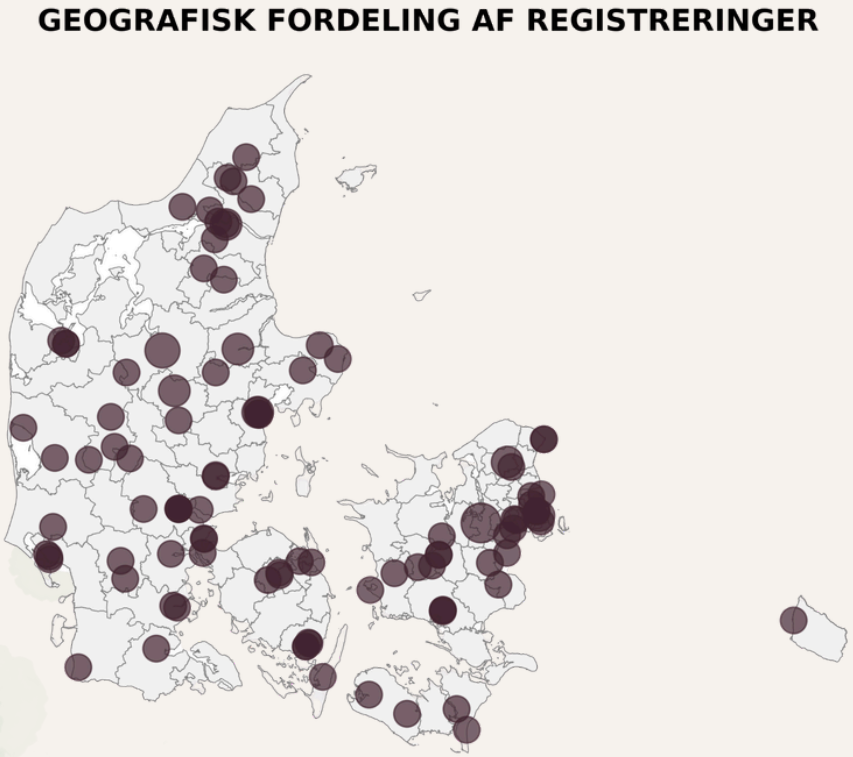
I denne rapport omfatter betegnelsen børn alle personer under 18 år. For at lette læsningen varierer vi mellem børn, unge og børn og unge. Når børn bruges som samlet betegnelse, omfatter det således også unge under 18 år.

Kilde: Social og boligstyrelsen

Medierne har et ansvar i forhold til dækningen af seksuelle overgreb mod børn

KORT OVER MEDIEOMTALER I RIGSFÆLLESSKABET

DANMARK

Figur 1. Geografiske fordeling af registrerede gerningssteder i Danmark i 2025.

Over halvdelen af landets kommuner har haft overgrebssager mod børn i medierne

I Danmark hersker der en række fordomme om, hvor seksualforbrydelser foregår. Mange vil kende den sag fra 2005, som medierne døbte "Tønder-sagen", men som kan ses på figur 1, omtales seksualforbrydelser mod børn og unge i medierne overalt i landet.

Analysen viser, at der i 2025 er medieomtaler fra 54 ud af landets 98 kommuner samt tre regioner, og det er således 55,1 % af kommunerne, der har været omtalt i medierne i forbindelse med seksualforbrydelser mod børn og unge. Fordommen om, at seksualforbrydelserne foregår på udvalgte steder i landet, bliver altså i den grad udfordret i analysens kortlægning af mediernes omtaler af overgrebssager mod børn.

Kortet viser en tydelig koncentration af medieomtalte sager i og omkring København, ligesom der ses koncentrationer flere andre steder i landet. Mere påfaldende er imidlertid de områder, hvor mediedækningen helt er fraværende. Det gælder to større geografiske områder: Thy og omegn samt Slagelse og omegn. Begge steder står fraværet i kontrast til nærliggende områder, hvor der ses en tydelig koncentration af medieomtalte sager. Kortet tegner dermed ikke et jævnt geografisk mønster, men viser markante geografiske forskelle i mediedækningen.

Forklaring af figur 1

Punkterne på kortet er placeret ud fra centroid-koordinater, som er det geografiske midtpunkt for hvert område. Det betyder, at boblerne ikke viser den præcise placering af de enkelte registreringer, men repræsenterer hele området samlet gennem ét centralt punkt. Visualiseringen skal derfor forstås som et overordnet billede af den geografiske fordeling mellem områder og ikke som et kort over de nøjagtige lokationer, hvor registreringerne har fundet sted.

Det samme vil være gældende for visualiseringen i figur 2.

Child Abuse Watch medieanalyse kan ikke med sikkerhed afgøre, hvorfor disse forskelle opstår. Forskellene synes imidlertid ikke alene at kunne forklares med, hvor mange seksualforbrydelser, der anmeldes.

Danmarks Statistiks anmeldelsestal viser ikke et tilsvarende fravær af anmeldelser i de områder, der er helt fraværende på figur 1, men derimod at der er registreret 1,5 anmeldelser om seksualforbrydelser pr. 1.000 indbyggere i Danmark.[1]

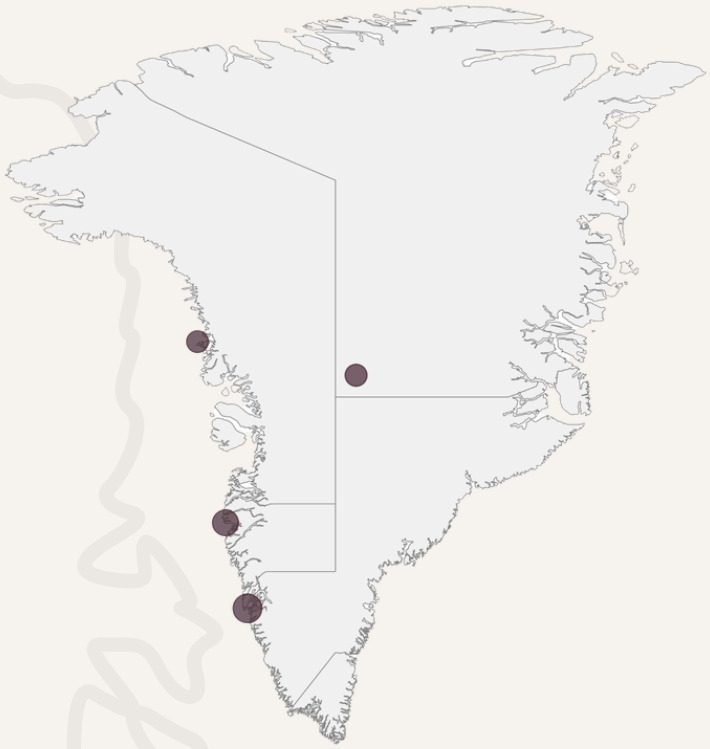
Samme år (2025) angiver Rigsadvokaten, at der er 2.950 anmeldelser om seksualforbrydelser mod børn og unge. Det peger på, at en del af forklaringen kan findes i selve mediedækningen.

Der kan være betydelige lokale og regionale forskelle på, hvor systematisk medier følger politi- og retsstof, hvilke sager de vælger at omtale, og hvor stor journalistisk opmærksomhed de retter mod seksuelle overgreb mod børn og unge.

Medieanalysen tydeliggør altså, at overgreb mod børn og unge altså ikke er et lokalt problem, men en samfundsudfordring, som findes på tværs af geografi, befolkningstæthed og lokale forhold.

GRØNLAND

GEOGRAFISK FORDELING AF REGISTRERINGER

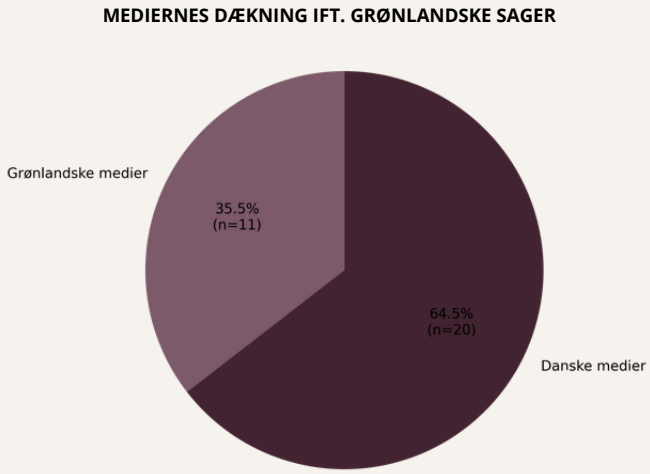

Figur 2. Geografisk fordeling af registrerede gerningssteder i Grønland i 2025.

Grønlandske overgreb mod børn er underrepræsenteret i mediedækningen

Figur 2 viser de sager fra Grønland, som blev omtalt i medierne i 2025. De fleste omtalte sager er fordelt på fire steder i Grønland, med flest i Nuuk (Sermersooq Kommune), og i løbet af året har der været 31 medieomtaler af seksuelle overgreb mod børn og unge i Grønland fordelt på syv unikke sager. Omtalerne er både omtalt i grønlandske og danske medier, som det fremgår af figur 3 og tabel 2.

Ligeledes fandt analysen, at ud af de syv sager førte seks til dom, hvoraf fem af dem lød på fængselsstraffe. Det vil vi gå i dybden med i afsnittet om retlig status. I nyhedseksempel 1 kan læses en medieomtale af en grønlandsk sag.

Figur 3: Figur over overgrebssager i Grønland omtalt i hhv. danske og grønlandske omtaler.

MEDIERNES DÆKNING IFT. GRØNLANDSKE SAGER

MEDIE	ARTIKLER
Sermitsiaq.AG	6
| KNR	5
DR	2
Folkebladet Lemvig	2
Nyhed24.dk	2
NI.dk	2
Fyns Amts Avis	2
Kristeligt Dagblad	2
Newsbreak.dk	1
Ekstra Bladet	1
SE og HØR	1
Nyheder.dk	1
Avisen Danmark	1
BT | www.bt.dk	1
JydskeVestkysten	1
Tæt på | DR	1

Tabel 2: Tabel over overgrebssager i Grønland omtalt i hhv. danske og grønlandske medier.

Manglende dækning af grønlandske sager

Grønlands Politis anmeldelsestal viser samtidig, at seksualforbrydelser fylder markant mere i kriminalstatistikken i Grønland end i Danmark. I 2025 blev der registreret 7,9 anmeldelser om seksualforbrydelser pr. 1.000 indbyggere i Grønland mod 1,5 anmeldelser i Danmark. Samme år registrerede Grønlands Politi 129 anmeldelser om seksualforbrydelser mod børn under 15 år[2].

Vi finder det interessant, at anmeldelsesniveauet for seksualforbrydelser er væsentligt højere i Grønland end i Danmark, men at sagerne ikke rammer medierne i samme omfang. Årsagen er svær at afgøre, men fundene rejser dermed et bredere spørgsmål om, hvor synlige seksuelle overgreb mod børn i Grønland er i medieoffentligheden, hvor synlige de skal være, og hvad der skal til, før en konkret sag fra Grønland bliver en del af mediedækningen.

Medieeksempel 1

Overskrift: Grønlandsk mand idømt forvaring for seksuelle overgreb mod drenge
Kort resume:
En 37-årig mand fra Sisimiut i Grønland blev idømt forvaring for en række seksuelle overgreb mod flere drenge i alderen 13-17 år. Overgrebene fandt ifølge oplysningerne sted fra 2021 til 2024. Manden blev desuden dømt for besiddelse af en større mængde overgrebsmateriale med børn. Retten fandt, at forholdene var så alvorlige, at han skulle idømmes forvaring, som kan indebære frihedsberøvelse på ubestemt tid. Dommen blev anket.

Medie og Dato: DR, d. 31. maj 2025

FÆRØERNE

Overgreb på Færøerne er næsten fraværende i medierne

I Child Abuse Watch medieanalyse har i 2025 kun registreret en sag angående seksuelle overgreb mod børn på Færøerne i danske medier. Det gælder en sag, hvor "Retten på Færøerne" bliver nævnt i forbindelse med omtalen af sagen. Færøerne indgår dog ikke som en selvstændig geografisk hændelseslokation i datasættet, og der findes derfor ikke et geografisk punkt, som kan placeres på kortvisualiseringerne. Omtalen af Færøerne i denne sag er således den eneste registrerede reference til Færøerne i datasættet.

Det betyder ikke, at sådanne overgreb ikke forekommer på Færøerne, men det peger på en manglende synlighed i mediedækningen.

Færøernes Politis årsstatistik for 2024 viser, at der blev registreret 189 anmeldelser om seksualforbrydelser. Heraf vedrørte 109 anmeldelser kategorien overgrebsmateriale med børn og seksuelle forhold til børn under 15 år, mens syv anmeldelser vedrørte grooming. Af de 24 voldtægtsanmeldelser havde 79 % en forurettet, der var under 18 år på gerningstidspunktet.[3]

Statistikken dokumenterer dermed anmeldelser om seksualforbrydelser, der vedrører børn og unge på Færøerne, selvom Child Abuse Watch medieanalyse kun har identificeret én sag, hvor Færøerne omtales i den undersøgte danske mediedækning i 2025.

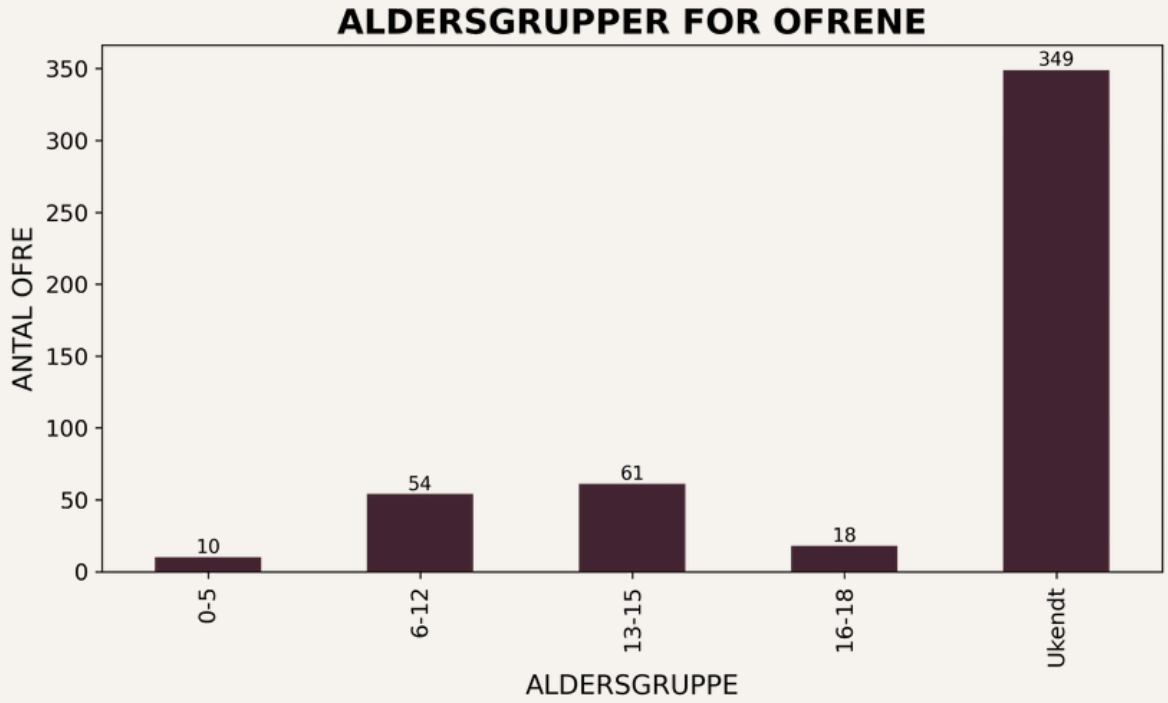
De to opgørelser vedrører forskellige år og kan derfor ikke sammenlignes direkte. Forskellen rejser imidlertid spørgsmålet om, hvilke sager fra Færøerne, der bliver synlige i danske medier.

Hvilke ofre omtales i medierne?

OFRENE I MEDIERNE

Figur 4: Antal ofre fordelt på aldersgrupper
Note: Læs forklaring af, hvordan vi har fundet frem til dataen i bilag 2.

Hver femte offers sag rammer medierne

I 2025 var der 492 ofre* i de danske mediesager, der omhandler seksualforbrydelser mod børn og unge. Ifølge tal fra Rigsadvokaten er der registreret 2.194 ofre i 2025, og det er altså kun 22,42 % af ofrene og deres sager, der rammer medierne.

Som det fremgår af figur 4, er de aldersidentificerede ofre i mediedækningen primært børn og unge i skolealderen og i de tidlige teenageår. Analysens fund om mønstret i Danmarks Statistiks registreringer, hvor de største grupper af registrerede ofre for seksualforbrydelser i 2025 findes blandt de 10-14-årige og 15-19-årige.[4]

Syv ud af ti ofre i medierne er

I analysen fandt vi frem til, at der mangler aldersoplysninger for 349 af de identificerede ofre for overgreb. Det er altså langt størstedelen af de ofre, der er omtalt i medierne - nemlig hele 70,93 %, hvor alderen er ukendt.

*Tallene skal betragtes som et minimum, da det i flere sager ikke fremgår præcist, hvor mange ofre, der er involveret. Når medierne omtaler et flertal af ofre, eksempelvis børn, piger, drenge eller flere ofre, uden at angive et konkret antal, er der i opgørelsen registreret minimum to ofre. Det faktiske antal ofre kan derfor være højere end det, der fremgår af visualiseringen.

At alderen ikke fremgår, kan have flere forklaringer. Det kan være et bevidst hensyn til barnets anonymitet, fordi alder sammen med for eksempel køn, geografi og relationer kan øge risikoen for identifikation. Det kan dog også være et udtryk for, at mange mediedækninger indeholder flere ofre eller at overgrebene stod på over flere år, eller at ofrenes alder derfor ekskluderes for læsevenlighedens skyld. Et eksempel er medieomtalen om en 48-årig erhvervsmand, som fremgår af medieeksempel 2.

Medieeksempel 2: Nyhed hvor ofrenes aldre udelades

En 48-årig erhvervsmand fra Vejle blev i 2025 dømt for seksuelle overgreb mod 19 drenge. Ifølge sagen havde han gennem flere år opbygget tætte relationer til drengene og deres familier, hvilket gav ham mulighed for at være alene med børnene, blandt andet på ferier og udflugter. Han blev blandt andet dømt for grooming, blufærdighedskrænkelser og voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje.

Byretten idømte manden et år og ni måneders fængsel, men han blev ikke straks varetægtsfængslet efter dommen. Anklagemyndigheden ankede spørgsmålet om varetægtsfængsling, hvorefter han senere blev fængslet. Sagen har blandt andet rejst spørgsmål om, hvorfor han ikke blev fængslet tidligere, når politiet allerede havde kendskab til oplysninger om overgreb.

Den store andel af ukendte aldre er derfor ikke nødvendigvis udtryk for en mangel i mediedækningen, men den har betydning for det billede, der tegnes. Når alder ikke fremgår, bliver det vanskeligere at se, om bestemte aldersgrupper er mere eller mindre synlige i mediernes fortælling om seksuelle overgreb mod børn.

Samtidig illustrerer det en grundlæggende balance i dækningen af disse sager: Alder kan være relevant for forståelsen af en sag, men hensynet til at beskytte barnet mod identifikation kan tale for, at den udelades.

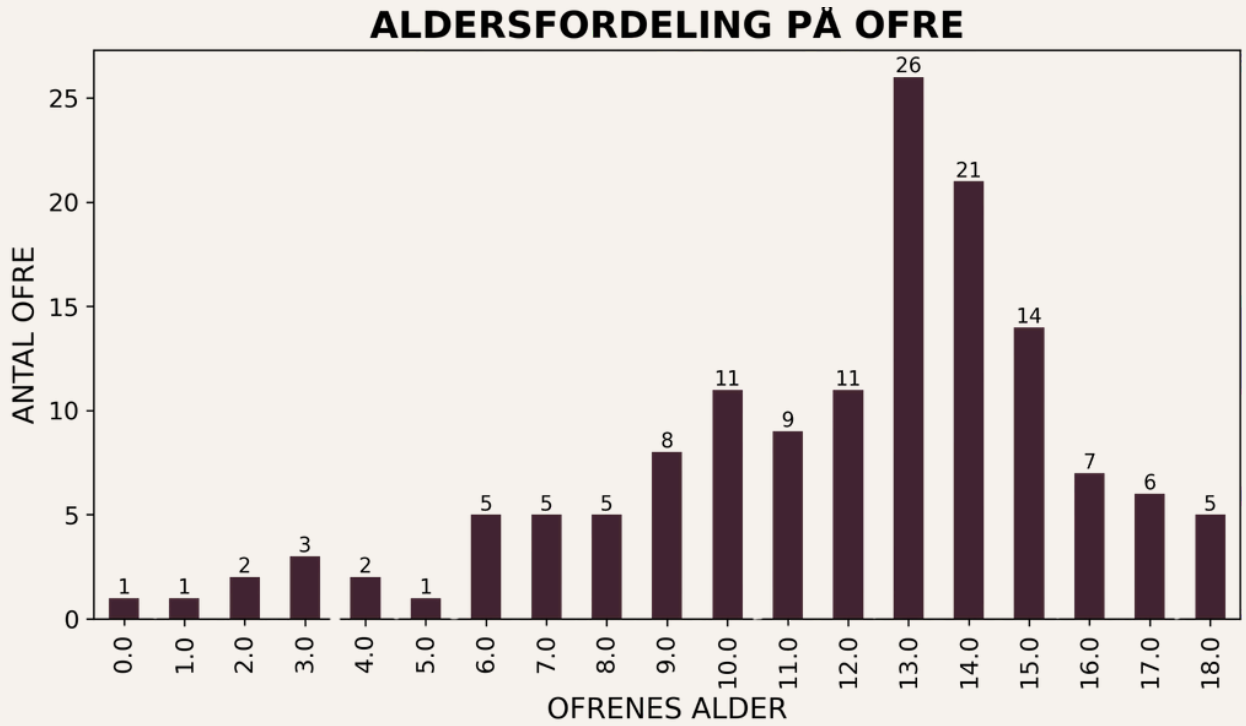
Hvad er grooming?

Grooming betegner en proces, hvor en mental eller aldersmæssigt overlegen person opbygger en relation til et barn eller en ung med henblik på at udnytte barnet eller den unge seksuelt. Grooming foregår over tid og er ofte en avanceret manipulationsproces af både barnet og ofte også barnets omgivelser, f.eks. forældrene.

Grooming kan foregå både fysisk og digitalt – eller som en blanding, hvor det fx starter fysisk, men udvikler sig til, at den voksne også manipulerer eller presser barnet til at dele nøgenbilleder af sig selv. I dag ser vi mange tilfælde af grooming, hvor det udelukkende foregår digitalt.

Kilde: Red Barnet

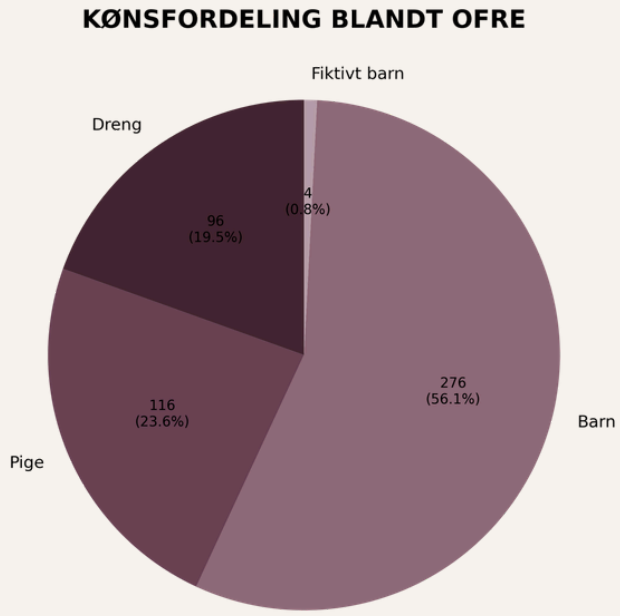
Overgreb mod teenagere dominerer

Figur 5: Antal ofre fordelt på alder
Note: I denne figur indgår ofre med ukendt alder ikke i visualiseringen.

I figur 5 zoomer vi ind på aldersniveau, og her kan vi se, at overgreb mod teenagere er mest synlige i mediedækningen, når alderen fremgår. De 13-årige optræder hyppigst, og generelt fylder børn i skolealderen og de tidlige teenageår mest. Mediedækningen følger derfor overordnet det samme mønster som de officielle statistikker, der peger på, at de ældre børn og unge er mere udsatte.

KØNSFORDELING BLANDT OFRE

Figur 6: Kønsfordeling blandt ofre

Fire fiktive børn

Der er 0,8 % og altså fire af ofrene i medieomtaler i 2025, som er fiktive børn. Dette dækker sager, hvor der ikke har været et reelt barn som offer, men hvor voksne, myndigheder eller organisationer har udgivet sig for at være børn på internettet for at identificere eller afsløre potentielle gerningspersoner. Se medieeksempel 3. Disse sager er derfor ikke udtryk for faktiske børn, der har været udsat for et overgreb.

Medieeksempel 3

Overskrift: »Vil gerne have dem alle på samme tid« – 45-årig mand sigtet for at ville begå overgreb på tre mindreårige

Kort resume:
En 45-årig mand fra Aarhus-området blev anholdt, da han ifølge politiet var på vej til Malmø for at mødes med en kvinde og hendes tre døtre, som han troede var virkelige. I virkeligheden var profilen falsk og blev brugt til at afsløre ham. Manden havde gennem længere tid skrevet seksuelt med personen bag profilen og ifølge sigtelsen planlagt seksuelle overgreb mod tre piger på fem, otte og 12 år. I beskederne havde han blandt andet skrevet, at han gerne ville "have alle pigerne på samme tid". Han blev varetægtsfængslet og sigtet for forsøg på voldtægt af de tre mindreårige.

Medie og Dato: B.T., d. 14. oktober 2025

Over halvdelen af ofrenes køn er ukendt

Medieomtaler, hvor ofrets køn er ukendt, dominerer med 56,1 %. At kønnet ikke fremgår kan, ligesom manglende alder, have flere forklaringer. Det kan både hænge sammen med anonymitet og hensyn til offeret og de pårørende, ligesom det kan være et udtryk for, at en del mediesager omtaler flere ofre af forskellige køn.

Sådan har vi gjort

Kønsfordelingen er baseret på de oplysninger, der fremgår af mediedækningen. Når et offer omtales som en dreng eller pige, registreres offeret i den relevante kategori. Hvis kønnet ikke fremgår af omtalen, eller offeret alene beskrives som et barn, registreres offeret i den kønsneutrale kategori barn.

Kategorien barn omfatter derfor både ofre, hvor kønnet er kendt, men ikke angivet i mediedækningen, og ofre, hvor kønnet ikke har kunnet identificeres. Hvis det samlede antal ofre er kendt, men kønnet kun er oplyst for nogle af dem, registreres de resterende som barn.

Drenge fylder mere i medierne end i forskning

Seksuelle overgreb mod børn foregår mod alle køn, og selvom forskning viser, at piger udsættes mere, er drengene tydeligt repræsenteret i analysen. Som det fremgår i figur 5, er både drenge og piger omtalt nogenlunde ens i mediedækningen, hvor pigerne er nævnt 116 gange i 23,6 % af alle sagerne op mod 96 drenge, der er omtalt i 19,5 % af sagerne.

Fra årsstatistikken fra de danske børnehuse kan vi derimod se, at pigerne er overrepræsenterede. I 2025 havde børnehusene 4.454 afsluttede forløb, hvor af ca. 25 % af dem udgjorde sager med mistanke eller viden om seksuelle overgreb. I de forløb var der hhv. 222 drenge, altså ca. 20 %, og 900 piger, altså ca. 80 %.[5]

Også forskningen peger på, at piger oftere udsættes for seksuelle overgreb end drenge. VIVEs vidensopsamling Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn fra 2021 henviser blandt andet til en dansk undersøgelse blandt 14-15-årige, hvor 7 % af pigerne og 5 % af drengene oplyste, at de havde oplevet et uønsket forsøg på eller gennemført samleje. Ser man bredere på uønskede seksuelle hændelser, herunder blottelse og berøring, havde 25 % af pigerne og 15 % af drengene oplevet mindst én sådan hændelse.[6]

Anderledes ser det ud, hvis man ser på JanusCentrets oplysninger om børn, der udsættes for seksuelle overgreb fra andre børn og unge. Her er kønsfordelingen blandt ofrene mere ligelig. Det vil vi gå i dybden med i afsnittet om gerningspersonerne.

Danmarks Statistiks opgørelser viser ligeledes, at piger og kvinder udgør hovedparten af de politiregistrerede ofre for seksualforbrydelser. I 2025 blev der registreret 169 kvindelige ofre pr. 100.000 kvinder mod 21,9 mandlige ofre pr. 100.000 mænd. Tallene omfatter alle aldersgrupper og viser derfor ikke særskilt fordelingen mellem piger og drenge under 18 år.[7]

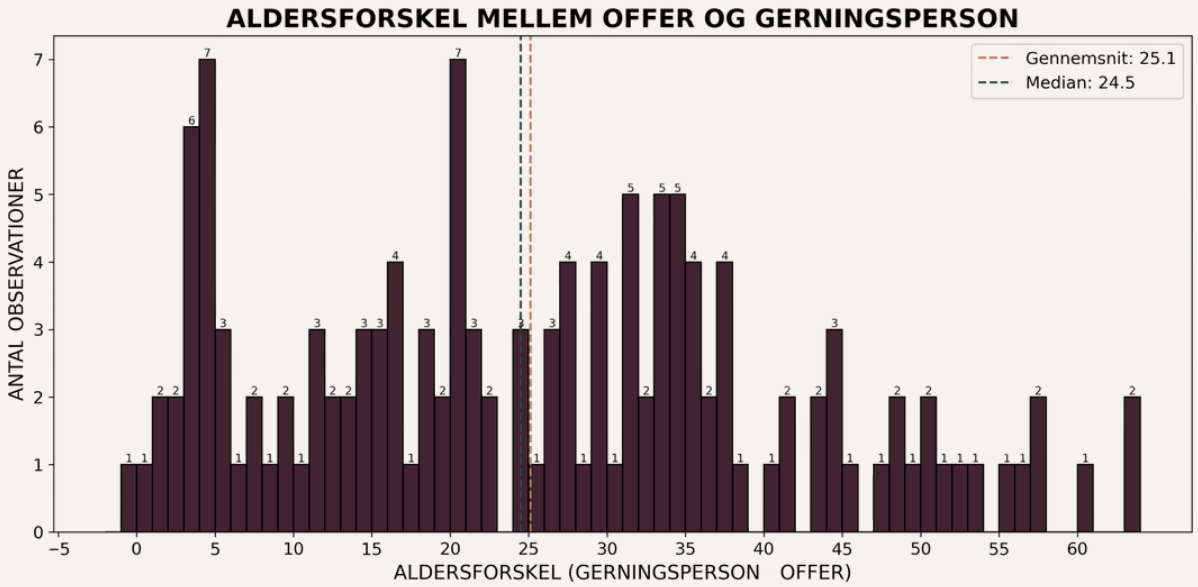
Drenge fylder dermed relativt meget i mediedækningen, hvor kønnet er kendt, sammenlignet med det overordnede billede fra Børnehusene og forskningen. Det vækker en forsigtig undren over, om sager med drenge som ofre kan have en særlig nyhedsværdi. Ligeledes stiller det et vigtigt spørgsmål til mediernes magt og rolle i oplysning – for giver den ligelige fordeling et retvisende billede af seksualforbrydelser mod børn?

Hvad er Børnehusene?

De danske børnehuse danner en fysisk ramme for det tværsektorielle samarbejde mellem de involverede myndigheder i sager om overgreb mod børn, hvor der er viden eller mistanke om overgreb mod børn og unge i alderen 0-17 år. I børnehusene samles kommune, sygehusvæsen og politi for at koordinere indsatsen omkring barnet.

Hvem begår overgrebene?

RELATION MELLEM OFRE OG GERNINGSPERSONER

Figur 7 aldersforskel mellem offer og gerningsperson
Note: Ukendte værdier er ikke medtaget i visualiseringen. Der er to stiplede vertikale linjer; den orange viser gennemsnitsalderen for aldersforskellen mellem ofre og gerningspersoner; den blå viser medianen for aldersforskellen mellem ofre og gerningspersoner (median = den midterste værdi i datasættet).

Stor aldersforskel mellem offer og udøver

I den del af den samlede mediedata, hvor både offerets og gerningspersonens alder er kendt, tegner der sig et billede af en betydelig aldersforskel. Aldersforskellen er i gennemsnit 25,1 år og medianen 24,5 år. Kun i ét tilfælde har offer og gerningsperson samme alder, og i ét tilfælde er gerningspersonen yngre end offeret. Blandt sagerne med kendt alder er mediebilledet dermed tydeligt præget af gerningspersoner, der er væsentligt ældre end barnet.

Det rejser spørgsmålet, om sager med en voksen gerningsperson og en stor aldersforskel lettere bliver til nyhedshistorier end overgreb mellem børn og unge.

Danmarks Statistiks opgørelser viser, at personer dømt for seksualforbrydelser hovedsageligt findes i aldersgrupperne 25-59 år, mens registrerede ofre ofte er mellem 10 og 19 år. Dette understøtter billedet af en betydelig aldersforskel mellem dømte og registrerede ofre.[5]

Et andet billede tegner sig i undersøgelser af unges egne erfaringer med uønskede seksuelle hændelser. VIVEs vidensopsamling fra 2021 fremhæver, at krænkeren ofte er en jævnaldrende ung uden for familien.[6]

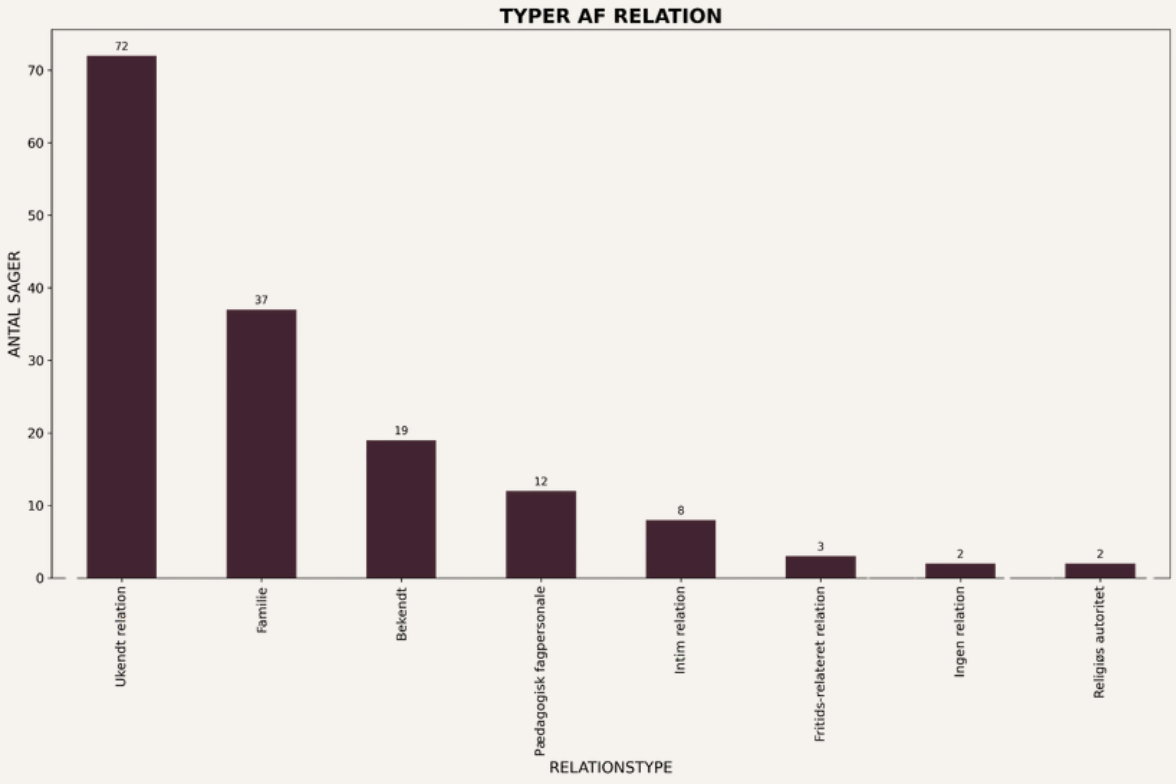
I en dansk undersøgelse fra 2016 var udøveren jævnaldrende i 64-76 % af de rapporterede uønskede seksuelle hændelser, afhængigt af hændelsens karakter. Det samme billede fremgår af JanusCentrets data, der gennemgås nedenfor, hvor vi vil gå i dybden med i afsnittet om gerningspersoner.[8]

Hvad er JanusCenteret?

JanusCentret blev etableret af Socialministeriet i 2003 som del af regeringens handlingsplan om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, og centret har siden fungeret som udrednings-, behandlings-, og videnscenterfunktion.

Centrets målgruppe er børn og unge med seksuelt bekymrende, grænseoverskridende eller krænkende adfærd i alderen 4-18 år. Centret har fra 2011-2021 været VISO-leverandør. Fra 2014 - 2022 har centret været ansvarlig for Det Nationale Videnscenter og fra 2017 - 2022 har centret været på finansloven. Fra 2023 overgik centret til et konsulent- og videnshus.

RELATION MELLEM OFRE OG GERNINGSPERSONER

Figur 8: Relationstyper mellem offer og gerningsperson
Note: Hvis der er flere relationer i en sag, vil alle relationerne være repræsenteret i denne visualisering – f.eks.: gerningspersonen er far til et offer og pædagog til to andre ofre, så vil der være en relation i både "Familie" og "Pædagogisk fagpersonale".

Offeret kender ofte krænkeren

I analysen fremgår det, at gerningspersonen kender barnet eller den unge i 52,26 % af gangene, når relationen er nævnt i mediesagerne. Gerningspersonen i disse sager kan være familiemedlemmer, bekendte eller personer med en professionel relation til barnet. Fundet stemmer overens med forskning, der viser, at seksuelle overgreb mod børn og unge ofte begås af personer, barnet kender i forvejen. Det gælder både jævnaldrende og voksne.

Det udfordrer fordommen om, at overgreb primært begås af fremmede. I stedet viser materialet, at risikoen ofte findes i eksisterende og nære relationer.

Intrafamiliære overgreb dominerer

Der er 37 unikke mediesager, og altså 44,6 %, hvor der er en familiær relation mellem mindst et af ofrene og mindst én af gerningspersonerne. Kategorien omfatter blandt andet forældre, plejeforældre, stedforældre og andre slægtninge.

Læs mere i udgivelsen:

"Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn" af VIVE fra 2021

Ved at klikke her

Fundet er foreneligt med en del eksisterende forskning,bl.a. fra Sundhed.dk, hvor det fremgår, at 30 % af overgreb mod børn foregår inden for familien.[9]

Forskningen peger samtidig på, at relationen til udøveren kan variere med barnets alder. En dansk undersøgelse fra SFI/VIVE blandt unge i 8. klasse viste, at udøveren var jævnaldrende ved 64-76 % af de rapporterede uønskede seksuelle hændelser, afhængigt af hændelsens karakter. Undersøgelsen viste desuden, at børnene generelt var yngre ved deres første uønskede seksuelle hændelse med en voksen eller et familiemedlem end ved hændelser med jævnaldrendrende.[10]

Stor del af krænkere er fagpersoner

Men hvor størstedelen af de kendte gerningspersoner er et familiemedlem, er der også en betydelig del, hvor gerningspersonen har været ansat til at tage vare på barnet. Det kan fx. være på et botilbud eller en folkeskole. Som det fremgår af figur 8, er det 15 gerningspersoner i alt, der er inden for denne kategori, og fagpersoner udgør altså 18,07 % af de identificerede gerningspersoner og udgør altså ca. hver 5. krænker. Et eksempel på sådan en sag er medieeksempel 4 nedenfor.

Medieeksempel 4

Overskrift: »Seks små piger krænket: Pædagog idømt fængsel«.

Kort resume:
I juli 2025 bragte mediet Nyhed24 nyheden om en skolepædagog i 40'erne, der blev idømt to år og tre måneders fængsel for seksuelle overgreb og blufærdighedskrænkelser mod seks piger på en skole i Gentofte Kommune. Pigerne var mellem seks og ni år, da overgrebene fandt sted i perioden 2012-2017. Sagen blev genoptaget, efter at et nyt vidne i 2024 fortalte en lærer om overgreb, som hun havde været udsat for som barn. Mediet valgte en stærkt følelsesladet overskrift: "Seks små piger krænket: Pædagog idømt fængsel" og fremhæver både ofrenes alder og antal i dækningen. Sagen er et eksempel på, hvordan medier bruger følelsesmæssigt ladede elementer til at skabe opmærksomhed om overgrebssager.

Medie og Dato: Nyhed24, 4. juli 2025.

Under halvdelen af relationerne er ukendte

I 46,5 % af sagerne er relationen mellem offer og gerningsperson udeladt. Det svarer til 72 sager i alt. Her kan en forklaring igen være af hensyn til offeret i sagen, fordi relationer kan øge risikoen for identifikation.

Præster, overgreb og offentlighed

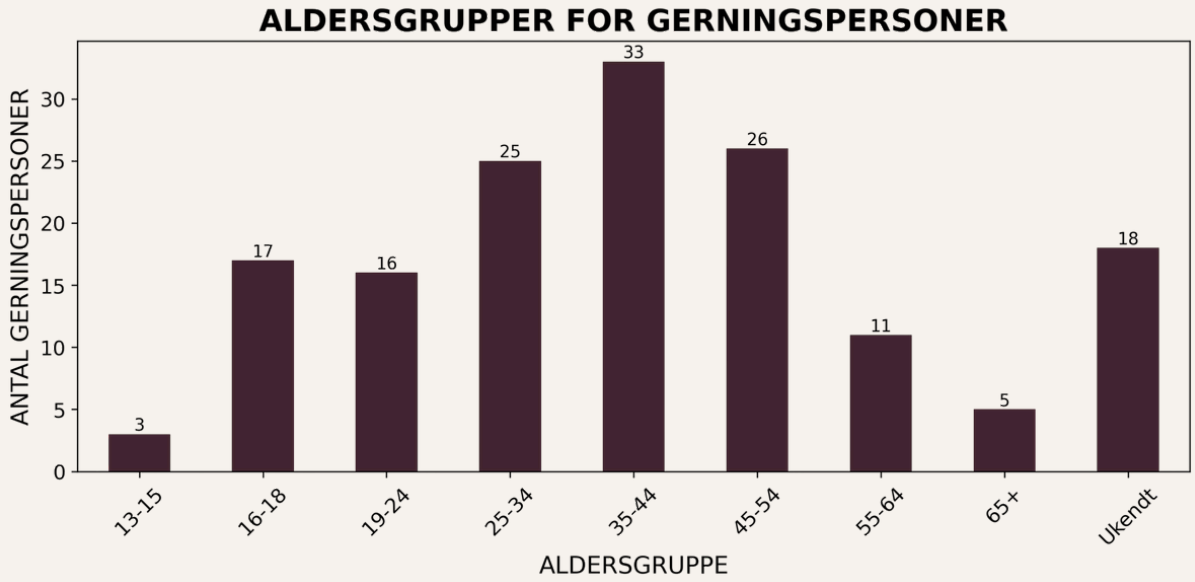
To af gerningspersonerne har været præst for de børn, der blev udsat for overgreb.

Seksuelle overgreb mod børn begået i kirkelige sammenhænge er tidligere dokumenteret i Danmark, bl.a. da en række sager kom frem i 2010. Dengang modtog Den Katolske Kirke i Danmark anmeldelser om 33 sager i alt om præsters krænkelser af børn eller unge. Det førte til en advokatundersøgelse af krænkelserne og kirkens håndtering af henvendelserne.

Der findes ikke en tilsvarende samlet dansk kortlægning af seksuelle overgreb mod børn i Folkekirken, frikirker, moskeer og andre religiøse institutioner, hvilket vi også finder interessant. Det er derfor ikke muligt på det eksisterende vidensgrundlag at sammenligne omfanget på tværs af religiøse miljøer eller at sige, hvor udbredt problemet er.

Men i relation til sagerne fra 2010 i relation til Den Katolske Kirke i Danmark, kunne vi være nysgerrige på, om overgreb i religiøse miljøer og/eller af religiøse autoriteter er tilstrækkeligt repræsenteret i mediernes dækning af overgreb mod børn.

GERNINGSPERSONER

Figur 9 Aldersgrupper for gerningspersoner.

I ni ud af ti tilfælde er alder kendt

Gerningspersoner har ikke samme anonymitet i medierne som ofrene. I alt er der identificeret 154 gerningspersoner. Ifølge Rigsadvokaten var der i 2025 rejst sigtelser af 1.118 gerningspersoner, og medierne har således omtalt 13,77 % gerningspersoner i henhold til Rigsadvokatens data.

Som det ses i figur 9, er langt størstedelen af aldrene på gerningspersonerne kendt. Det er kun i 11,69 % af gerningspersonerne, altså hos 18 personer, hvor alderen ikke er oplyst i mediedækningen.

Forskellen er markant. Mens alderen mangler for en stor del af ofrene i Child Abuse Watch medieanalyse, er den kendt for næsten ni ud af ti gerningspersoner. Det viser en tydelig forskel på, hvilke oplysninger medierne bringer om henholdsvis barnet og gerningspersonen

En forklaring kan være, at mange af mediesagerne udspringer af efterforskning og retssager. Her er oplysninger om den sigtede, tiltalte eller dømte – herunder alder – en naturlig del af historien. Omvendt kan oplysninger om barnets alder udelades af hensyn til anonymitet.

De fleste gerningspersoner er mellem 25 og 54 år

Som det fremgår af figur 9, er de fleste gerningspersoner i materialet voksne, særligt mellem 25 og 54 år. Danmarks Statistik viser et lignende mønster, hvor flest strafferetlige afgørelser for seksualforbrydelser findes blandt personer mellem 30 og 49 år, hvoraf grupperingen "40-49 år" er blandt de største.[11] Vores analyse og kriminalstatistik tegner dermed et lignende billede af aldersfordelingen blandt de voksne gerningspersoner.

Unge udøvere går under mediernes radar

Seksuelle overgreb mod børn begås dog ikke kun af voksne, men alligevel er yngre gerningspersoner mindre synlige i mediedækningen. Medieanalysens data viser nemlig, at det kun er 12,99 % af gerningspersonerne i mediedækningen, der er under 18 år.

JanusCentret har gennem mange år opbygget viden om børn og unge med seksuelt bekymrende og krænkende adfærd, og synliggør dermed den del af overgrebsbilledet, hvor børn krænker andre børn. Ifølge centeret er børn under 18 år ansvarlige for ca. en tredjedel af alle kendte overgreb mod andre børn og unge.[12] Tallene er ikke direkte sammenlignelige, men forskellen peger på, at unge gerningspersoner fylder mindre i mediebilledet end i den eksisterende viden om overgreb mellem børn og unge.

Denne type sager har imidlertid andre forudsætninger for at blive synlige i medierne. Børn under 15 år kan ikke straffes, og sager, hvor den krænkende part er under den kriminelle lavalder, fører derfor ikke til en straffesag og dom. Det betyder, at disse sager ikke får den samme adgang til mediernes kriminal- og retsstof som sager, der behandles ved domstolene.

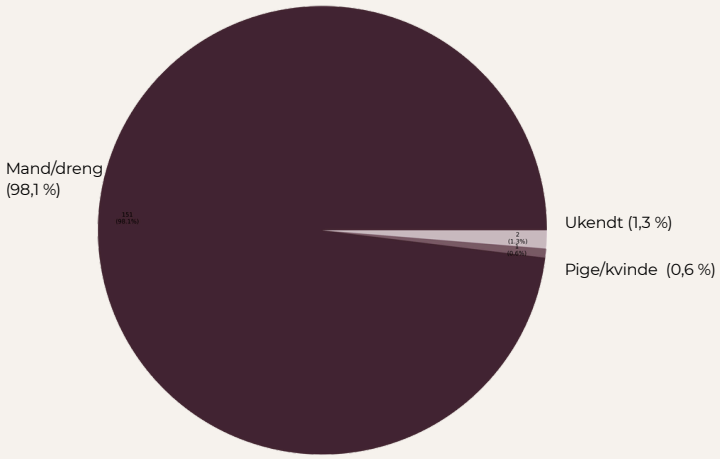
Læs mere om børn og unge med bekymrende seksuel adfærd hos Social- og Boligstyrelsen

Ved at klikke her

Det kan være en del af forklaringen på, at overgreb mellem børn kun i begrænset omfang er synlige i Child Abuse Watch medieanalyse. Fraværet i mediedækningen er dermed ikke nødvendigvis udtryk for, at denne type overgreb er sjælden, men kan hænge sammen med de forskellige muligheder, sagerne har for at blive genstand for offentlig omtale.

I henhold til figur 9 vil vi gerne understrege, at den skal læses som et billede af, hvilke aldersgrupper blandt gerningspersonerne, der bliver synlige i medierne – ikke som en aldersfordeling blandt alle, der begår seksuelle overgreb mod børn.[11]

Mandlige gerningspersoner dominerer

Figur 10 Kønsfordeling blandt gerningspersoner.

Selvom seksualforbrydelser kan begås af alle køn, viser vores datamaterialet, at mænd er markant overrepræsenterede blandt de sager, som blev omtalt i medierne i 2025. I figur 10 ses, at 151 af gerningspersonerne er mænd/drenge, svarende til 98,1 %, og én er en kvinde/pige, svarende til 0,6 %

Danmarks Statistik viser samme mønster. Næsten alle strafferetlige afgørelser for seksualforbrydelser vedrører mænd, mens kvinder kun udgør en meget lille andel af de dømte.[13]

JanusCenteret viser tilsvarende, at blandt børn og unge med seksuelt grænseoverskridende adfærd er størstedelen drenge.

I modsætning til flere af de øvrige karakteristika, som Child Abuse Watch medieanalyse har undersøgt, ser mediebilledet dermed ikke ud til at adskille sig markant fra den eksisterende viden, når det gælder gerningspersonernes køn.

To tilfælde af ukendt køn

For 1,3 % af gerningspersonerne, to i alt, fremgår kønnet ikke af mediedækningen. Når langt størstedelen af de kendte gerningspersoner er mænd eller drenge, kan mandligt køn blive opfattet som det forventelige, og derfor ikke altid blive ekspliciteret, mens en kvindelig gerningsperson i højere grad bryder med forventningen. Samtidig kan ændrede journalistiske normer for omtale af køn have betydning. Child Abuse Watch medieanalyse kan ikke afgøre, hvad der ligger bag de manglende oplysninger om køn.

Når tabloid medierne dækker sager om seksuelle overgreb mod børn, ender det med at blive sensationshistorier

HVILKE MEDIER SKRIVER MEST OM OVERGREB?

TOP 25: MEDIERNES DÆKNING IFT. ANTAL ARTIKLER

MEDIE	ARTIKLER	IFT. ALLE ARTIKLER
BT | www.bt.dk	69	4,9%
Fyns Amts Avis	59	4,2%
Ekstra Bladet	58	4,1%
JydskeVestkysten	56	4,0%
Folkebladet Lemvig	55	3,9%
Kristeligt Dagblad	54	3,8%
NI.dk	51	3,6%
Avisen Danmark	50	3,6%
Newsbreak.dk	48	3,4%
Nyheder.dk	48	3,4%
Politiken.dk	33	2,3%
Nyhed24.dk	31	2,2%
Vejle Amts Folkeblad	30	2,1%
SE og HØR	30	2,1%
Jyllands-Posten	30	2,1%
Avisen.dk	28	2,0%
Viborg Folkeblad	28	2,0%
Fredericia Dagblad	27	1,9%
DR	27	1,9%
Dagbladet Holstebro Struer	27	1,9%
Randers Amtsavis	26	1,9%
Horsens Folkeblad	26	1,9%
TV 2 NYHEDER	25	1,8%
Den Korte Avis	23	1,6%
Dagbladet Ringkøbing-Skjern	22	1,6%

Tabel 3: top 25 medier, der har omtalt seksuelle overgreb mod børn
Note: Se top 50 i bilag 3

Fire ud af ti medier dækker kun overgreb én gang

Datasættet i analysen omfatter 2.797 medieomtaler fordelt på 173 forskellige medier. En stor del af medierne optræder dog kun ganske få gange, og hele 67 af medierne ud af de samlede 173 har kun bragt én artikel ud af alle medieomtaler for 2025, og udgør dermed 38,73 %. Seksuelle overgreb mod børn og unge er en alvorlig forbrydelse, og vi er nysgerrige på, hvorfor næsten 40 % af medierne kun har udgivet én artikel om seksualforbrydelser mod børn på et helt år.

Fragmenteret mediedækning

Som det fremgår i tabel 3 med de 25 medier med flest artikler, findes både landsdækkende, regionale og lokale medier, men selv det mest aktive medie, B.T., står kun for 4,9 % af artiklerne i datasættet. Mediedækningen er således spredt på tværs af det danske medielandskab, og ingen enkelt medieaktør dominerer alene fortællingen om seksuelle overgreb mod børn. I medieeksempel 5 og 6 ses de to mest omtalte sager i 2025.

Denne spredning viser, at seksuelle overgreb mod børn bliver dækket på tværs af forskellige typer medier, men den rejser samtidig spørgsmål om, hvad der afgør, hvilke sager der får opmærksomhed, og hvor omfattende denne opmærksomhed bliver. Hvorfor forbliver nogle sager primært lokale historier, mens andre også får national medieopmærksomhed? En mulig hypotese er, at dækningen i høj grad er hændelsesbaseret, så en sag omtales, når den på et givent tidspunkt vurderes at have nyhedsværdi, frem for at seksuelle overgreb mod børn følges systematisk over tid. Det er dog ikke muligt at konkludere ud fra antallet af artikler alene, om dækningen er usystematisk, eller hvilke kriterier medierne anvender i deres udvælgelse af sager.

Tabloide medier dækker oftest overgrebssager

Som det fremgår af tabel 3, ligger B.T. og Ekstra Bladet blandt de medier, der bringer flest artikler om seksualforbrydelser mod børn og unge.

Tilsammen står de for 127 artikler i materialet. Alligevel er det kun hhv. 4,9 % og 4,1 % af det samlede antal artikler for 2025.

At det er tabloide medier, der ligger i toppen kan hænge sammen med denne type af mediers tradition for en omfattende kriminal- og retsdækning.

Medieeksempel 5: Den mest omtalte sag i 2025 med 320 artikler i alt:

Kort resume:
En tidligere dansk minister blev den 1. september 2025 idømt fire måneders ubetinget fængsel ved Københavns Byret for besiddelse af seksuelt overgrebsmateriale med børn.

Ifølge sagen havde han været i besiddelse af mere end 6.200 billeder og 2.200 videoklip med materialet. Han forklarede i retten, at han havde søgt efter materiale, der kunne hjælpe ham med at identificere personer, som ifølge hans forklaring havde udsat ham for overgreb i barndommen. Han nægtede sig skyldig og ønskede at blive frifundet.

Medieeksempel 6: Den anden mest omtalte sag med 205 artikler i alt:

Kort resume:
En 72-årig mand blev ved Retten i Esbjerg idømt fem et halvt års fængsel for seksuelle overgreb mod en 12-årig pige med et psykisk handicap. Manden var nabo til pigens familie. Retten vurderede, at han havde udnyttet sin fysiske og psykiske overlegen-hed samt pigens handicap. Sagen kom frem, efter at pigens lillesøster fortalte deres mor om sine observationer, hvilket førte til en politimæssig efterforskning.

Den dømte nægtede sig skyldig og ankede dommen med påstand om frifindelse eller subsidiært en mildere straf.

Antallet af artikler fortæller imidlertid ikke, hvordan området dækkes, og det er vigtigt at skelne mellem antallet af medieomtaler, og antallet af selvstændige historier. Den samme sag kan blive omtalt af flere medier, og en bred dækning kan derfor både afspejle, at mange forskellige sager får opmærksomhed, og at enkelte sager videreformidles på tværs af medielandskabet.

Tabel 3 kan derfor ikke bruges til at vurdere, hvilke medier der løfter et større journalistisk ansvar. Den rejser snarere spørgsmålet om, om mediernes engagement på området først og fremmest består i at dække den konkrete kriminalsag, eller om seksuelle overgreb mod børn også behandles som et selvstændigt journalistisk stofområde – og om det sidste burde være prioriteret.

For at vurdere, hvor systematisk området dækkes, er det derfor nødvendigt også at undersøge, hvilke sager der omtales, hvor mange medier der dækker den enkelte sag, og om der er mønstre i, hvilke typer sager der opnår lokal eller national opmærksomhed. Men det er uden for rapportens felt i år.

Syv ud af ti nyheder kommer fra større mediekoncerner

70,7 % af alle artiklerne i top 25 er skrevet af medier i en større national mediekoncern eller en stor public service-organisation. Seksuelle overgreb mod børn kan være et journalistisk krævende og følsomt område, ikke mindst lokalt, hvor de involverede kan være lettere genkendelige, og hvor mediet befinder sig tættere på de personer og institutioner, sagen handler om. En mulig hypotese er derfor, at dækningen kan være mere sårbar på mindre, selvstændige redaktioner, mens medier i større organisationer kan have flere ressourcer og større organisatorisk støtte til at håndtere denne type historier.

FOKUS PÅ GROOMING

I rapporten har vi valgt at dykke ned i to emner relateret til overgreb mod børn. Den første er seksualforbrydelsen "grooming".

Grooming fik sin egen selvstændige paragraf i straffeloven i 2023. Straffelovens § 231 gør det strafbart systematisk eller gennem manipulation og under udnyttelse af en overlegenhed i alder og erfaring at opbygge en relation til en person under 18 år med det formål senere at udsætte vedkommende for en seksualforbrydelse. Bestemmelsen trådte i kraft 1. juli 2023.

Grooming er væsentligt at forstå som mere end en optakt til et eventuelt senere fysisk seksuelt overgreb. Selve processen bygger på manipulation og udnyttelse af den tillid, der skabes til barnet. Red Barnet beskriver, at grooming kan have alvorlige psykiske konsekvenser, og at børn blandt andet kan opleve skyld, skam, svigt og tab af tillid til andre.

Hvad er grooming?

Grooming betegner en proces, hvor en mental eller aldersmæssigt overlegen person opbygger en relation til et barn eller en ung med henblik på at udnytte barnet eller den unge seksuelt. Grooming foregår over tid og er ofte en avanceret manipulationsproces af både barnet og ofte også barnets omgivelser fx forældrene.

Kilde: Red Barnet

Barnet kan samtidig have svært ved selv at forstå, at det er blevet udsat for grooming, fordi relationen undervejs kan være oplevet som positiv, tryg eller særlig. Hemmeligholdelse, manipulation og i nogle tilfælde trusler kan desuden gøre det vanskeligt for barnet at fortælle andre om det, der foregår.

Hvordan blev grooming dækket i medierne

Ifølge tal fra Rigsadvokaten blev der i 2025 registreret 214 anmeldelser, 141 sigtelser, 112 tiltaler og 47 domme om grooming[14]. Tallene viser, at den nye bestemmelse bliver anvendt, men også at langt færre sager når frem hhv. sigtelse, tiltale og dom, end det samlede antal anmeldelser.

I datasættet omtales "grooming" i 176 af de 2.797 artikler, svarende til 6,29 %. De 176 artikler fordeler sig på 16 unikke sager. Holder vi sagerne op mod tal fra Rigsadvokaten, har medierne dækket henholdsvis 7,48 % af groominganmeldelserne og 11,35 % af groomingsigtelserne.

Hvis grooming først og fremmest bliver synligt i medierne, når der foreligger en sigtelse, tiltale eller dom, kan den juridiske sag komme til at definere fortællingen. Det, der dermed risikerer at træde i baggrunden, er forståelsen af grooming som en gradvis proces, hvor barnets tillid og grænser bearbejdes og flyttes.

Barnet kan have oplevet relationen som et venskab, en forelskelse eller som kontakt med en voksen, der lyttede og viste interesse. Netop derfor kan barnet have svært ved at gennemskue manipulationen og efterfølgende stå med både savn, skyld, skam og en oplevelse af at være blevet svigtet. I Red Barnets SletDet Rådgivningen beskriver de sager, hvor barnet har oplevet relationen som troværdig, mens forældrene oplever den som grooming.[15]

Hvis grooming derimod hovedsageligt bliver synligt i forbindelse med et efterfølgende fysisk overgreb, kan mediebilledet komme til at nedtone, at grooming siden 2023 er en selvstændig strafbar handling, og at selve groomingprocessen kan være krænkende og have konsekvenser for barnet.

FOKUS PÅ OVERGREBSMATERIALE

Overgrebsmateriale eller børneporno?

Det andet emne, vi vil zoome ind på, er overgrebsmateriale mod børn. I kølvandet på sigtelsen af en tidligere politiker i 2025, var der en række debatter om sprogbruget af denne seksualforbrydelse.[16]

Selve straffelovens paragraf 235 blev ændret i 2023 fra "børneporno" til "seksuelt materiale med personer under 18 år", men nogle medier fastholdt at anvende "børneporno" som betegnelse, mens andre valgte at følge Red Barnets anbefalinger om at omtale forbrydelsen som "overgrebsmateriale".

Som det fremgår af faktaboksen til højre anbefaler Red Barnet, at betegnelsen "børneporno" ikke anvendes, fordi ordet "porno" kan lede tanken hen på materiale produceret mellem samtykkende voksne. "Overgrebsmateriale" placerer derimod barnet som den, der er blevet udsat for et seksuelt overgreb. Argumentet er, at sprogvalget har betydning for, hvad læserens opmærksomhed rettes mod: materialets seksuelle indhold eller det seksuelle overgreb mod barnet, som materialet dokumenterer.

Red Barnets anbefaling:

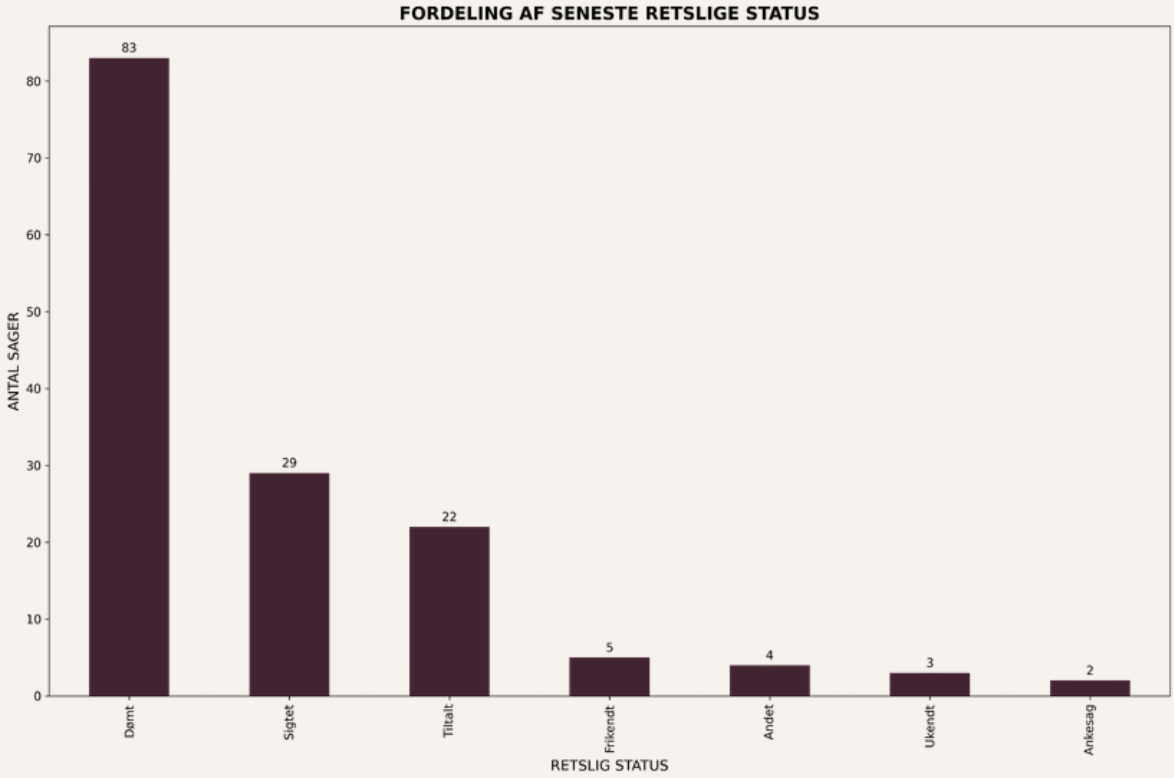
"Børneporno" er et misvisende ord. Porno forbindes i udgangspunktet med noget, der foregår frivilligt mellem voksne. Filmede og fotograferede overgreb som voldtægter af børn har intet frivilligt over sig. Børnene har ikke medvirket i porno – de har været udsat for overgreb. I stedet bør følgende betegelser anvendes: overgrebsbilleder af børn, overgrebsmateriale med børn eller dokumenterede seksuelle overgreb mod børn.

Kilde: Red Barnet

Alligevel er "børneporno" nævnt i 47 artikler i 2025. Dog er der flere medier, der anvender det mere passende ord: "Overgrebsmateriale" er nemlig nævnt i 200 artikler.

"Børneporno" er et upassende og forældet ord, og vi vil derfor understrege vigtigheden af at placere ansvaret hos den, der har begået overgrebene i mediernes sprogbrug, og kategorisk fravælge at bruge "børneporno" i medieomtalerne.

RETLIG STATUS I MEDIEOMTALERNE

Figur 11: Fordeling af seneste retlige status i medieomtalerne
Note: Dette søjlediagram viser fordelingen af den seneste retlige status for de nævnte sager i datasættet – dvs. hvis sagen har udviklet sig (ex: tiltalt → sigtet → dømt), vil det være den seneste status (dømt) der er angivet i denne visualisering. Da datasættet kun omfatter artikler publiceret i 2025, er det muligt, at nogle af sagerne senere er blevet afsluttet ved dom, uden at dette indgår i analysen.

Domme dækkes i høj grad

I datasættet er der 148 samlede sager om overgreb mod børn og unge. I figur 11 ses at 56,1 %, i alt 83, af sagerne er endt med dom. I 19,6 % af sagerne, i alt 29, er nogen blevet sigtet, og i 14,86 %, i alt 22, af sagerne er nogen blevet tiltalt. Derudover er der fem sager (3,38 %), hvor sagen endte i frikendelse, og to sager (1,35 %), der er blevet anket.

Ud af alle sagerne i datasættet er der kun tre sager med ukendt status, altså hvor der er skrevet artikler om overgreb på børn, men der nævnes ikke noget retligt status for en evt. gerningsperson. Kategorien “Andet” består af artikler, hvor status er beskrevet som: anholdt, mistænkt, anklaget, og anmeldt.

En stor del af de sager, der indgår i datamaterialet, har altså været behandlet i retssystemet og er endt med en dom. Samtidig findes der også sager, hvor den mistænkte er sigtet eller tiltalt, og hvor sagen endnu ikke er afsluttet. Det sidste sætter spørgsmålstegn ved, om medierne følger op på disse sager i årene efter.

Fra anmeldelse til dom – begrebsforklaring

Sigtet: En person, som politiet formelt har rettet en mistanke om en strafbar handling imod. Betegnelsen bruges blandt andet under efterforskningen.

Tiltalt: En person, som anklagemyndigheden har rejst tiltale mod, og hvor straffesagen derfor skal behandles af retten. Betegnelsen bruges også om personen under en ankesag, selvom vedkommende allerede er dømt i anden retsinstans.

Dømt: Retten har fundet personen skyldig og afsagt dom. En dom kan efterfølgende ankes, så "dømt" betyder ikke nødvendigvis, at sagen er endeligt afsluttet.

Ankesag: En dom er indbragt for en højere retsinstans, som skal tage stilling til hele eller dele af en anden retsinstans' afgørelse.

Ifølge tal fra Rigsadvokaten, faldt der dom i 1.503 sager om overgreb mod børn i 2025, så selvom mange af sagerne i mediedækningen handler om domme, er det kun 5,5 % af de samlede antal domme for 2025, der har ramt medierne.

Presset presseskik?

Hvis en person tidligere er blevet omtalt som sigtet eller tiltalt, er det væsentligt, at læseren også får at vide, hvis sagen senere frafaldes eller ender med frifindelse. Det samme gælder, når en sag ender med dom. Ellers risikerer den første og uafsluttede version af sagen at blive stående som det billede, offentligheden efterlades med.

I de presseetiske retningslinjer[17], som journalister er underlagt, fremgår det, at omtalen af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, uanset om sagen ender med tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.

Det er særligt relevant i Child Abuse Watch medieanalyse, fordi fem af de registrerede sager ender med frifindelse, mens andre fortsat befinder sig på sigtelses- eller tiltalestadiet.

Som vi fastslog i tabel 3, har de fleste medier kun omtalt overgreb mod børn med én artikel, og vores data kan dermed antyde, at der i mange sager ikke bliver lavet opfølgende artikler med domsudfald.

Figur 11 kan ikke fortælle, om medierne har fulgt den samme sag fra sigtelse til dom, eller først har omtalt den, da der forelå en afgørelse, da analysen udelukkende fokuserer på overgrebsomtaler for 2025, og opfølgningen på sagerne med hhv. tiltaler og sigtelser kan ske i 2026.

Seks ud af syv domme i Grønland ender med fængsel

Zoomer vi ind på sagerne fra Grønland, tegner der sig et andet billede af sager med dom. Her er det seks ud af syv sager i medierne, og altså 85,71 %, der omhandler domsfældning, og kun én sag, hvor den retlige status ikke er kendt.

Der er ingen medieomtaler, der handler om hverken sigtelser, tiltaler, frifindelse eller ankesager.

Analysen kan dermed ikke sige noget om, om der dømmes hårdere i Grønland end i danske sager, men om, hvordan mediebilledet ser ud for overgrebssager begået i landet.

Arbejdet fortsætter...

SPØRGSMÅL EFTER KORTLÆGNINGEN

Kortlægningen i Child Abuse Watch medieanalyse giver et billede af, hvordan seksuelle overgreb mod børn bliver synlige i danske medier. Og samtidig rejser den en række spørgsmål, som ikke kan besvares på baggrund af det indsamlede materiale. Denne første rapport kan ikke besvare alle disse spørgsmål eller afgøre, om de identificerede mønstre vil være de samme fra år til år. Men den skaber et udgangspunkt for at følge udviklingen. Medieanalysen er tænkt som et fortløbende projekt, hvor kommende kortlægninger kan vise, om og hvordan mediernes dækning af seksuelle overgreb mod børn forandrer sig over tid.

De spørgsmål, vi sidder tilbage med efter kortlægningen, vil vi i det følgende gennemgå:

Hvad skal der til, før en sag bliver en nyhed?
De registrerede sager har gennemgående forbindelse til politi og retssystem. En anmeldelse, anholdelse, sigtelse, tiltale, retssag eller dom giver medierne en konkret anledning til at omtale en sag. Det rejser spørgsmålet om, hvor stor betydning det retlige forløb har for, hvornår og hvordan en sag bliver til en nyhed. Hvorfor bliver nogle sager dækket bredt, mens andre kun omtales kort eller lokalt? Og hvilken betydning har geografi, sagstype, alder eller relationen mellem barn og gerningspersonen?

Hvilket billede af seksuelle overgreb bliver synligt?
Kortlægningen viser, at nogle typer af sager og gerningspersoner er mere fremtrædende i mediernes dækning end andre. Analysen rejser derfor spørgsmålet om, hvorvidt nogle former for overgreb lettere bliver til mediestof end andre. Når bestemte typer sager fylder mere i medierne, får de samtidig større betydning for det billede af seksuelle overgreb mod børn, som offentligheden møder.

Følger medierne sagerne til dørs – og er det tydeligt for læseren?
I 51 sager er sigtelse eller tiltale den seneste retlige status, der fremgår af mediedækningen. Det kan skyldes, at sagen endnu ikke var afsluttet ved udgangen af 2025. Men det kan også være, at sagen senere har udviklet sig, uden at det tydeligt fremgår af mediedækningen, at en ny artikel handler om den samme sag.

Det gør det relevant at se nærmere på, hvor systematisk medierne følger de omtalte straffesager til dørs, om der bliver allokeret ressourcer til denne alvorlige forbrydelse i mediehusene, og hvor let det er for læseren at følge et sagsforløb fra den første omtale til den endelige afgørelse. Rapportens analyse af retlig status viser netop, hvor fremtrædende retssystemet er i det registrerede mediebillede.

Hvornår bliver barnet og familien selve historien?
Når en sag omtales som kriminal- og retsstof, kommer fortællingen let til at handle om, hvad gerningspersonen er mistænkt, sigtet, tiltalt eller dømt for, og hvilken straf der gives. Men retssagens afslutning er ikke nødvendigvis afslutningen på sagen for barnet og familien. Analysen rejser derfor et andet spørgsmål: Hvornår skriver medierne om konsekvenserne for barnet og familien, deres behov for hjælp og det liv, der skal leves efter overgrebet? Og vender medierne tilbage til barnet og familien, når der ikke længere er en retlig begivenhed at rapportere om?

Hvornår ophører en overgrebssag med at være kriminalstof?
Det spørgsmål hænger tæt sammen med det foregående. Politiets efterforskning og retssystemets behandling har en begyndelse og en afslutning, som passer til nyhedsmediernes løbende dækning. Men barnets forløb følger ikke nødvendigvis den samme tidslinje. Det giver grund til at undersøge, hvorvidt mediernes fortælling om seksuelle overgreb bliver afsluttet med dommen, selvom konsekvenserne for barnet og familien fortsætter.

Er seksuelle overgreb mod børn et selvstændigt journalistisk stofområde?
Dækningen er spredt på mange forskellige medier, og ingen enkelt aktør står alene for fortællingen. Det giver anledning til at overveje, hvem der journalistisk tager ansvar for at følge området over tid. Bliver seksuelle overgreb mod børn primært dækket, når en konkret sag passer ind i kriminal-, rets- eller aktualitetsstoffet, eller bliver området også fulgt på tværs af enkeltsager?

Viser medierne et retvisende billede af forbrydelsen?
På tværs af analysen står dermed et mere grundlæggende spørgsmål tilbage: Hvilken fortælling om seksuelle overgreb mod børn får offentligheden adgang til gennem medierne?

Er det først og fremmest fortællingen om gerningspersonen, forbrydelsen og straffen – eller får vi også viden om barnet og familien, konsekvenserne af overgrebet, hjælpen og livet bagefter? og giver dækningen et retvisende billede af omfang, geografisk placering af gerningssteder, karakteristik for børnene og gerningspersoner samt konsekvenserne for ofrene, ud fra de fund, analysen har fundet frem til? Her tænker vi bl.a. på den spinkle dækning af seksuelle overgreb mod børn i Grønland og på Færøerne, ligesom at unge seksualforbrydere ikke fremgår i ligeså høj grad som forskningen angiver og at ofre af hankøn dækkes i højere grad end hvad forskning fortæller om kønsfordeling af ofre.

Fastholder medierne fordomme?
I analysen har vi kortlagt, at de unge gerningspersoner ikke fremgår i samme omfang som forskning viser, og vi sidder derfor tilbage med spørgsmålet om den aktuelle dækning vedligeholder nogle stereotyper og fordomme om dem, der begår overgreb, bl.a ved ikke at sætte større fokus på unge gerningspersoner?

Op til 3 børn i hver folkeskole klasse har været udsat for et seksuelt overgreb

AFSLUTTENDE KOMMENTARER

Child Abuse Watch medieanalyse har med denne første rapport kortlagt, hvordan seksuelle overgreb mod børn og unge blev synlige i danske medier i 2025. Rapporten bygger på 2.797 medieomtaler og undersøger ikke forekomsten af seksuelle overgreb, men hvilke sager der bliver en del af den offentlige fortælling, og hvilke mønstre der tegner sig i dækningen.

Den overordnede konklusion er, at mediernes billede af seksuelle overgreb mod børn er et udsnit. Det betyder ikke, at billedet er forkert, men at nogle sager og dele af overgrebsbilledet bliver tydeligere end andre. Det gælder blandt andet geografisk, i forhold til hvilke gerningspersoner der bliver synlige, og hvilke oplysninger der fremgår om børnene. Sammenligninger med andre registreringer viser flere steder, at fravær i mediedækningen ikke er det samme som fravær af anmeldelser eller overgreb.

På tværs af kortlægningen fremstår politi- og retssystemet som en central vej til offentlig synlighed. Anholdelse, sigtelse, tiltale, retssag og dom skaber konkrete begivenheder, som kan blive til nyheder. Sager, der ikke følger denne vej, har ikke nødvendigvis de samme journalistiske anledninger. Det kan være en del af forklaringen på, hvorfor nogle former for overgreb bliver mere synlige i medierne end andre.

Her bliver forskellen mellem hhv. mediernes og barnets tidslinje vigtig. En mediehistorie kan begynde med en sigtelse og slutte med en dom. Men for barnet kan historien være begyndt længe før, og behovet for støtte og behandling kan fortsætte længe efter, at retssagen og mediedækningen er afsluttet.

Denne første kortlægning rejser en række spørgsmål, som ikke kan besvares med ét års mediedata. Der er blandt andet behov for mere viden om, hvad der har betydning for, at en sag bliver til mediestof, om lokale, regionale og landsdækkende medier dækker området forskelligt, og hvor ofte den samme sag følges fra den første omtale til dens afslutning.

Fordi Child Abuse Watch medieanalyse er tænkt som et fortløbende projekt, kan kommende års kortlægninger vise, om de mønstre, der er identificeret i 2025, gentager sig eller ændrer sig over tid.

ANBEFALINGER TIL MEDIER OG VIDERE VIDEN

I det efterfølgende vil vi komme med en række anbefalinger ud fra analysens fund og de efterfølgende spørgsmål, der er ubesvarede.

Fefeo og Child Abuse Watch arbejder ud fra en ambition om at bidrage til større åbenhed om seksuelle overgreb mod børn samt til et vedvarende fokus på problemets omfang og alvor. Seksuelle overgreb mod børn skal kunne omtales og undersøges offentligt, hvis området ikke skal være omgærdet af tavshed og tabu. Samtidig skal omtalen ske fagligt og etisk forsvarligt og med respekt for barnet og risikoen for identifikation. Denne balance mellem synlighed og beskyttelse er central for Child Abuse Watch medieanalyse.

På baggrund af kortlægningen peger analysen på en række områder, hvor mediernes dækning kan bidrage til en bredere og mere sammenhængende offentlig forståelse af seksuelle overgreb mod børn.

Fasthold opmærksomheden på seksuelle overgreb mod børn
Seksuelle overgreb mod børn bør være et område, der har vedvarende journalistisk opmærksomhed – ikke kun i forbindelse med enkelte opsigtsvækkende straffesager. Synlighed handler ikke om, at enhver konkret sag nødvendigvis skal omtales, men om, at området ikke forsvinder fra den offentlige dagsorden mellem de enkelte sager.

Følg omtalte sager til dørs
Når et medie vælger at omtale en sag ved eksempelvis sigtelse eller tiltale, anbefaler Child Abuse Watch og Fefeo, at mediet så vidt muligt også følger op på sagens videre udvikling og afslutning. Det bør samtidig være tydeligt for læseren, når en senere artikel er en opfølgning på en tidligere omtalt sag. Det giver mulighed for at forstå sagens samlede retlige forløb frem for alene at stå tilbage med den status, sagen havde ved den første omtale.

Se ud over politi- og retsstoffet
Kortlægningen peger på politi- og retssystemet som en central vej til offentlig synlighed. Men seksuelle overgreb mod børn rummer også historier, der ikke begynder med en sigtelse eller slutter med en dom. Medierne bør derfor være opmærksomme på, at de sager, der når frem til kriminal- og retsstoffet, ikke udgør hele billedet af seksuelle overgreb mod børn.

Derimod kan medierne også rette opmærksomheden mod blandt andet opsporing, hjælp, konsekvenser af og livet efter et overgreb. Barnets forløb kan være begyndt længe før, sagen bliver offentlig, og fortsætte længe efter, at retssystemets behandling er afsluttet.

Gør barnet synligt uden at gøre barnet identificerbart
Beskyttelsen af barnet skal veje tungt. Samtidig rejser kortlægningen spørgsmålet om, hvordan barnet kan være til stede i journalistikken, uden at oplysninger gør barnet genkendeligt. Fefeo og Child Abuse Watch anbefaler derfor ikke flere identificerende oplysninger, men større opmærksomhed på, hvordan barnets perspektiv, konsekvenserne af overgrebet og livet efter kan få plads i fortællingen.

Brug et præcist og ansvarligt sprog
Sproget har betydning for, hvordan seksuelle overgreb forstås. Fefeo og Child Abuse Watch anbefaler derfor, at medier beskriver handlinger så præcist som muligt og anvender betegnelser, der afspejler, at der er tale om overgreb mod børn. Her vil vi opfordre til t genlæse Red Barnets anbefaling om at vælge "overgrebsmaterale" frem for "børneporno". Derudover vil vi opfordre til at være opmærksom på, hvor meget sensationsjournalistik dominerer i dækningen. Seksualforbrydelser er alvorlige og bør omtales i overensstemmelse hermed.

Vi vil også anbefale at læse Lærke Helene Askholms bog "Mediernes rolle i voldtægtssager", der handler om, hvilken betydning journalistikkens ordvalg, vinkling og fremstilling har for både de involverede personer og offentlighedens opfattelse af sagerne.

Få mere viden

- Bogen Mediernes rolle i voldtægtssager
- Social- og Boligstyrelsen www.sbst.dk/boern/vold-og-seksuelle-overgreb
- www.januscentret.dk
- www.børnehusene.dk
- www.redbarnet.dk
- www.fefeo.dk
- www.forglemmigej.org
- www.childabusewatch.dk
- www.kvistene.dk
- www.csm-danmark.dk
- www.landsforeningenspor.dk

Kilder

1. Danmarks Statistik. Statistikdokumentation: Anmeldte forbrydelser (kvt.). https://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/statistikdokumentation/anmeldte-forbrydelser--kvt--
2. Grønlands Politi. Årsstatistik 2025. https://politi.gl/da/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aktuelt/statistik-og-udgivelser/aarsstatistik-da/aarsstatistik-2025-da.pdf
3. Færøernes Politi. Årsstatistik 2024. https://politi.fo/-/media/mediefiler/fo/dokumenter/hagtoel/aarsstatistik_faeroeernespoliti_2024.pdf
4. Danmarks Statistik. Statistikbanken: STRAF5. https://www.statistikbanken.dk/STRAF5
5. Social- og Boligstyrelsen. Årsstatistik om danske børnehuse 2025. https://www.sbst.dk/Media/639232386650194473/%c3%85rsstatistik%20om%20danske%20b%c3%b8rnehuse%202025.pdf
6. Social- og Boligstyrelsen. Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn. https://www.sbst.dk/media/10207/301875_Fysisk%20vold%20og%20seksuelle%20overgreb%20mod%20b%C3%B8rn_PDF-UA.pdf
7. Danmarks Statistik. Danske målepunkter for FN's verdensmål (SDG). https://www.dst.dk/da/Statistik/temaer/SDG/danske-maalepunkter
8. Oldrup, H. m.fl. (2016). Vold og seksuelle overgreb mod børn og unge i Danmark 2016. SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, s. 107–108, figur 6.1.
9. Sundhed.dk. Seksuelle overgreb mod børn. Patienthåndbogen. https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/psyke-hos-boern/sygdomme/socialpaediatri/seksuelle-overgreb-mod-boern
10. Danmarks Statistik. Statistikbanken: STRAF40. https://www.statistikbanken.dk/statbank5a/SelectVarVal/Define.asp?MainTable=STRAF40
11. Alternativ adgang: https://www.statistikbanken.dk/STRAF40
12. JanusCentret. Fagligt grundlag. https://www.januscentret.dk/om-januscentret/fagligt-grundlag/
13. Red Barnet. Hvad er grooming? https://redbarnet.dk/vores-arbejde/barn-i-danmark/vold-og-overgreb/hvad-er-grooming/
14. Red Barnet – SletDet Rådgivningen. Når grooming opstår og udvikler sig online. https://sletdet.redbarnet.dk/wp-content/uploads/2025/08/SletDet-Raadgivningen-Naar-grooming-opstaar-og-udvikler-sig-online.pdf
15. Jyllands-Posten. Det er endnu et overgreb, når medier bruger ordet børneporno. https://jyllands-posten.dk/debat/breve/ECE19493955/det-er-endnu-et-overgreb-naar-medier-bruger-ordet-boerneporno/
16. Journalisten. JP justerer sprogpolitik efter Sass Larsen-sagen. https://journalisten.dk/jp-justerer-sprogpolitik-efter-sass-larsen-sagen/
17. Pressenævnet. Retningslinjer for god presseskik. Se særligt punkt C.3. https://www.pressenaevnet.dk/retningslinjer-for-god-presseskik/

Bilag

Bilag 1: Forklaring på opgørelser fra Rigsadvokaten

Vi har d. 16. september 2026 anmodet om aktindsigt vedrørende seksualforbrydelser begået mod børn under 18 år i 2025

Opgørelserne er baseret på tal fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS). Opgørelserne er derfor behæftet med en vis usikkerhed, da POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Det skal bemærkes, at opgørelserne er baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at opgørelserne ikke er endelige. Således vil der kunne ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtrækket af oplysningerne i opgørelserne, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer.

Bilag 2: Forklaring på figur 4

Et offers alder registreres som ukendt, når mediedækningen ikke indeholder en konkret aldersoplysning. Det gælder eksempelvis, når offeret alene omtales som et barn, en ung person eller en mindreårig uden yderligere oplysninger om alder. Der registreres også ofre med ukendt alder i sager, hvor det er kendt, at der er flere ofre end de aldersoplysninger, som fremgår af mediedækningen, eksempelvis når flere ofre omtales inden for et aldersspænd. Her registreres de manglende personer med ukendt alder, så alle kendte ofre indgår i opgørelsen.

I sager, hvor alderen er angivet som et aldersspænd, er det kun de registrerede aldersoplysninger, der medtages. Hvis der kun er angivet ét offer, anvendes den lavest angivne alder i aldersspændet. Ved flere ofre i en sag medtages minimums- og maksimumsalderen i aldersspændet, så der er to ofre med specifik alder, hvortil de resterende ofre i sagen vil blive kategoriseret som "ukendt."

Figuren viser således de aldersoplysninger, der konkret kan udledes af mediedækningen, og bør derfor betragtes som et minimumsbillede af aldersfordelingen blandt ofrene.

Bilag

Bilag 3: Top 50 medier, der har dækket seksuelle overgreb i 2025

